

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ορίζεται η λήξη καταβολής της κατά τα ανωτέρω ειδικής εισφοράς, η οποία δεν μπορεί να είναι ενωρίτερα από την 31.12.2001.

Από την εισφορά του άρθρου αυτού εξαιρούνται οι παντελώς τυφλοί, οι παραπληγικοί και τετραπληγικοί και οι πάσχοντες από μεσογειακή και δρεπανοκυτταρική αναιμία συνταξιούχοι.

Η ισχύς των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού αρχίζει από 1.1.1998.

Άρθρο 26

(Σημ. Ε.Δ.Κ.Α.: Τα άρθρα 26, 27, 28 και 29 παραλείπονται διότι δεν αφορούν θέματα Κοινωνικής Ασφάλισης).

Άρθρο 30

Οι εργαζόμενοι στα Κ.Τ.Ε.Λ. (Αστικά - Υπεραστικά), δικαιούνται από τον εργοδότη τους, απολυόμενοι ή αποχωρούντες, λόγω συνταξιοδότησεως, την αποζημίωση του Ν. 2112/1920, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα, χωρίς τους περιορισμούς του Α.Ν. 173/1967 (ΦΕΚ 189 Α'). Η παρούσα ρύθμιση καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου δίκες.

Άρθρο 31

Τρόπος κάλυψης της δαπάνης

Η οικονομική επιβάρυνση που προκύπτει από την εφαρμογή των επί μέρους διατάξεων θα καλυφθεί από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και τους προϋπολογισμούς των αναφερόμενων οργανισμών.

Άρθρο 32

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τις επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Εισηγητική Έκθεση

Στο σχέδιο νόμου «Μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής, διασφάλιση εσόδων Ι.Κ.Α. και άλλα θέματα».

Σε όλες ανεξαιρέτως τις ευρωπαϊκές χώρες έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια έντονη προβληματική γύρω από τα θέματα της κοινωνικής προστασίας. Βασική αιτία των νέων αναζητήσεων

είναι η ανατροπή των δεδομένων που ίσχυαν έως σήμερα και διαμόρφωναν τις μορφές κοινωνικής ασφάλισης και τον τύπο κράτους - πρόνοιας που γνώρισε η Ευρώπη σε όλη τη μεταπολεμική περίοδο.

Οι ρυθμοί οικονομικής ανάπτυξης έχουν επιβραδυνθεί, η εξέλιξη των δημογραφικών δεδομένων έχει ανατρέψει τις αναλογιστικές παραδοχές του παρελθόντος, η διεθνοποίηση της οικονομίας έχει δημιουργήσει τελείως διαφορετικές συνθήκες ανταγωνισμού, με ιδιαίτερα σοβαρές επιπτώσεις στον παράγοντα εργατικό κόστος, οι αυξητικές τάσεις της ανεργίας προκαλούν μείωση της απόδοσης των παραδοσιακών πηγών χρηματοδότησης και αύξηση των δαπανών των κοινωνικών παροχών, το κόστος των παροχών ασθένειας αυξάνεται με ταχύτατους ρυθμούς, κυρίως λόγω της ανάπτυξης της βιοιατρικής τεχνολογίας και της επιμήκυνσης του προσδόκιμου ζωής, οι μεταβολές στις κοινωνικές και οικογενειακές δομές, έχουν δημιουργήσει ανάγκες νέων τύπων παροχών.

Τα παραπάνω έχουν συντελέσει σε μεγάλο βαθμό στην κρίση που παρατηρείται στο θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης και καθιστούν επιτακτική την ανάγκη για διαρθρωτικές αλλαγές στα συστήματα αυτά. Αναποκρινόμενες στην ανάγκη αυτή οι περισσότερες κυβερνήσεις των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη συνεργασία εργαζομένων και εργοδοτών, εντείνουν τις προσπάθειές τους, προκειμένου να συμφωνήσουν στις αναγκαίες προσαρμογές των συστημάτων ασφάλισης, που υπαγορεύουν οι νέες συνθήκες και να θέσουν σε εφαρμογή τα κατάλληλα μέτρα που θα διευκολύνουν τις αλλαγές αυτές.

Στην Ελλάδα, η κυβέρνηση του Π.Α.ΣΟ.Κ., προέκρινε ως το πλέον κατάλληλο μέσο προσαρμογής και βελτίωσης του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, τον κοινωνικό διάλογο. Στα πλαίσια αυτού του διαλόγου και σε συμφωνία με τους κοινωνικούς εταίρους αναμένεται να δοθούν απαντήσεις τόσο στα μακροπρόθεσμα προβλήματα του συστήματος, όπως αυτά της χρηματοδότησης και της βιωσιμότητας, όσο και στο κοινωνικό πρόβλημα της εξασφάλισης ενός δικτύου κοινωνικής προστασίας, αναλόγου του επιπέδου της οικονομικής ανάπτυξης και του πολιτισμού μας.

Υπό το πρίσμα των παραπάνω εξελίξεων και ανεξάρτητα της έκβασης αυτών, η πολλαπλά διαπιστωμένη ανάγκη για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα, και ειδικότερα του Ι.Κ.Α., που αποτελεί τον κυριότερο φορέα άσκησης πολιτικής στον τομέα αυτό, επιβάλλει την άμεση λήψη μέτρων, κυρίως προς την κατεύθυνση της οργανωτικής και λειτουργικής αναβάθμισης των εν λόγω ασφαλιστικών φορέων. Αυτά τα μέτρα θα επιτρέψουν βραχυπρόθεσμα:

- την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων,
- την αύξηση της αποδοτικότητας του διοικητικού μηχανισμού και
- τη διασφάλιση των εσόδων του και την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

Αφετέρου δε θα διευκολύνουν μακροπρόθεσμα τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές που θα επέλθουν στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης, ως αποτέλεσμα του κοινωνικού διαλόγου.

β) Ειδικότερα, σε ότι αφορά την εισφοροδιαφυγή, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η υιοθέτηση ενός σύγχρονου μοντέλου ασφαλιστικής προστασίας των εργαζομένων και εξα-

ασφάλισης των αναγκαίων πόρων για τη χορήγηση των ασφαλιστικών παροχών.

Παράλληλα επιδιώκεται η έγκαιρη παρέμβαση των υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. προκειμένου να αποφεύγεται η διόγκωση των οφειλών προς το Ίδρυμα. Επιπλέον, με τα προτεινόμενα μέτρα εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση μεταξύ των υπόχρεων για την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών, κατ' αναλογία των θεσπισμένων από το Υπουργείο Οικονομικών μέτρων για την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Στο πλαίσιο αυτό και προκειμένου να υπάρξουν οι προϋποθέσεις εκείνες που θα επιτρέψουν ή ακόμα θα διευκολύνουν αλλά και θα στηρίξουν την όλη προσπάθεια για το λειτουργικό εκσυγχρονισμό του Ι.Κ.Α., και ειδικότερα την ανάγκη ενδυνάμωσης των μηχανισμών καταπολέμησης της εισφοροδιαφυγής, κρίνεται απαραίτητη η άμεση προώθηση ορισμένων νομοθετικών ρυθμίσεων. Οι ρυθμίσεις αυτές αποσκοπούν κυρίως:

- α) στην οργανωτική και λειτουργική αναβάθμιση του επιτελικού ρόλου συγκεκριμένων τομέων και υπηρεσιών του Ι.Κ.Α.
- β) στη δημιουργία προϋποθέσεων για τη συστηματική και κατάλληλη επιμόρφωση των υπαλλήλων του Ι.Κ.Α.
- γ) στην προώθηση ολοκληρωμένης δράσης για τη συνεχή ενημέρωση και πληροφόρηση του πολίτη σε τοπικό επίπεδο και
- δ) στην ενδυνάμωση των διαδικασιών και ανάπτυξη νέων δομών/μηχανισμών για τη διασφάλιση της είσπραξης των εσόδων (ασφαλιστικών εισφορών), της αξιοπιστίας του ελέγχου και την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

Υπάρχουν όμως και επιμέρους θέματα που αφορούν τους λοιπούς ασφαλιστικούς οργανισμούς, τα οποία πρέπει να επιλυθούν ώστε να εξασφαλισθεί η ικανοποιητική λειτουργία τους.

Με το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζονται, εκτός των θεμάτων που αφορούν το Ι.Κ.Α., και θέματα των εποπτευόμενων από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων λοιπών ασφαλιστικών οργανισμών για την εξασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας τους προς το συμφέρον των ασφαλισμένων και συταζούχων τους.

Άρθρο 1

Σύσταση Ειδικής Υπηρεσίας Ανασφαλιστών (Ε.ΥΠ.Ε.Α.)

1.2. Δημιουργείται Ειδική Υπηρεσία Ελέγχου Ασφάλισης με σκοπό τη διασφάλιση του δικαιώματος της κοινωνικής προστασίας κάθε πολίτη - εργαζόμενου, ώστε να εξασφαλίζεται ένας από τους βασικούς όρους για την ανάπτυξη του υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων - εργοδοτών και της ίσης ασφαλιστικής μεταχείρισης των εργαζομένων.

Εισάγονται νέες μέθοδοι για την επιβολή μέτρων άμεσου αποτελέσματος, προκειμένου να υλοποιείται η υποχρέωση του εργοδότη για ασφαλιστική κάλυψη όλων των ατόμων που απασχολούνται στην επιχείρησή του.

Παράλληλα δίνεται η δυνατότητα στο Ι.Κ.Α. να συνάπτει προγραμματικές συμβάσεις με τους λοιπούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης, προκειμένου να ανατίθεται στους υπαλλήλους της Ειδικής Υπηρεσίας Εντοπισμού Ανασφαλιστών του Ιδρύματος, ο εντοπισμός των ασφαλιστικών παραβάσεων από ασφαλισμένους και εργοδότες των άλλων ασφαλιστικών Οργανισμών με συνέπεια την πάταξη της εισφοροδιαφυγής.

3. Δημιουργείται Ειδικό Τμήμα Άμεσης Διεκδίκησης Οφειλών

προς το Ι.Κ.Α., το οποίο στελεχώνεται με το κατάλληλο ειδικευμένο προσωπικό, για την άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπιση του χρονίζοντος προβλήματος της καθυστέρησης απόδοσης οφειλών προς το Ίδρυμα. Σκοπός της υπηρεσίας αυτής είναι η λήψη συγκεκριμένων μέτρων άμεσου αποτελέσματος - απόδοσης, αντίστοιχων εκείνων που εφαρμόζονται στο Δημόσιο για την είσπραξη οφειλών.

Άρθρο 2

Εφαρμογή μεθόδων και μέτρων διασφάλισης των προς το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικών εισφορών

1.α. Σύμφωνα με την ισχύουσα στο Ι.Κ.Α. νομοθεσία, ο εργοδότης που προσλαμβάνει οποιοδήποτε μισθωτό, υποχρεούται να τον καταχωρήσει στις μισθολογικές καταστάσεις, που υποβάλλει στο Ι.Κ.Α., μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από εκείνον μέσα στον οποίο ανέλαβε εργασία.

Η προαναφερόμενη προθεσμία του ενός μήνα για την υποβολή των καταστάσεων δημιουργεί προβλήματα κατά τη διενέργεια των ελέγχων, όσον αφορά τον εντοπισμό της ακριβούς ημερομηνίας πρόσληψης του μισθωτού, γιατί στην πλειοψηφία τους οι εργοδότες ισχυρίζονται ότι προσέλαβαν το μισθωτό την προηγούμενη ημέρα του ελέγχου, ενώ οι μισθωτοί αναγκάζονται να επιβεβαιώσουν τους ισχυρισμούς του εργοδότη.

Για τη διασφάλιση των μισθωτών, αλλά και των εργοδοτών - πολλοί εργαζόμενοι μετά την απόλυσή τους υποβάλλουν και αβάσιμες καταγγελίες - που θα έχει σαν αποτέλεσμα και τη μείωση της εισφοροδιαφυγής, κρίνεται απαραίτητη η καθιέρωση εντύπου, το οποίο θα τηρούν υποχρεωτικά όλοι οι εργοδότες, πλην των κυρίων οικοδομοτεχνικών έργων, και στο οποίο θα αναγράφουν όλους τους μισθωτούς που προσλαμβάνουν άμεσα μετά από την πρόσληψη και πριν αυτοί αναλάβουν εργασία.

Παράλληλα, για την εξακρίβωση της ημερομηνίας της καθ' οιονδήποτε τρόπο αποχώρησης του μισθωτού, καθιερώνεται υποχρέωση του εργοδότη για αναγγελία στον Ο.Α.Ε.Δ. εντός 8 ημερών και της οικειοθελούς αποχώρησης του μισθωτού.

Ρυθμίζεται επίσης και το θέμα του χρονικού σημείου διακοπής της ασφάλισης σε περίπτωση μη αναγγελίας της αποχώρησης του μισθωτού. Τα όργανα του Ι.Κ.Α., εφόσον δεν προκύπτει από οποιοδήποτε στοιχείο η ακριβής ημερομηνία αποχώρησης θα προβαίνουν στην ασφάλιση του μισθωτού μέχρι την προηγούμενη ημέρα του ελέγχου, αφού αφαιρέσουν την θήμερη προθεσμία που είχε ο εργοδότης για αναγγελία της αποχώρησης στον Ο.Α.Ε.Δ.

Με Υπουργική απόφαση θα καθοριστεί κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση της διάταξης, ενώ θα οριστεί και το ακριβές ύψος του προστίμου που θα επιβάλλεται στους ασυνεπείς, προς τις παραπάνω υποχρεώσεις, εργοδότες.

β. Μέχρι σήμερα στις νομοθετημένες υποχρεώσεις των εργοδοτών έναντι του Ι.Κ.Α. δεν περιλαμβάνεται η υποχρέωση για γνωστοποίηση στις αρμόδιες υπηρεσίες του Ιδρύματος οποιασδήποτε μεταβολής που αφορά την έδρα της επιχείρησης, την επωνυμία αυτής, τον τόπο κατοικίας των εργοδοτών κ.λπ., με αποτέλεσμα να καθίσταται δυσχερής τόσο η ενημέρωση του εργοδότη για υποθέσεις που εκκρεμούν στις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α., όσο και η συγκέντρωση από τα αρμόδια όργανα του Ιδρύματος των στοιχείων που είναι απαραίτητα για τον έλεγχό του.

Για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο των εργοδοτών και την έγκαιρη ενημέρωσή τους, είναι απαραίτητη η θεσμοθέτηση της υποχρέωσης για γνωστοποίηση στο Ι.Κ.Α. κάθε μεταβολής στην έδρα ή την επωνυμία της επιχείρησης, στον υπεύθυνο έναντι του Ιδρύματος κ.λπ.

2. Από τις διατάξεις της περ. β' της παρ. 9 του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/1951 ορίζεται ότι οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να φυλάττουν τις υποβαλλόμενες προς το Ι.Κ.Α. καταστάσεις προσωπικού τους επί μία πενταετία.

Η υποχρέωση για τήρηση των καταστάσεων για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, είναι εναρμονισμένη με τις διατάξεις που προβλέπουν δυνατότητα αναδρομικής είσπραξης εισφορών για μία πενταετία.

Με δεδομένο ότι πλέον η δυνατότητα αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης και επομένως και είσπραξης των αναλογουσών ασφαλιστικών εισφορών ανατρέχει μέχρι και μία δεκαετία (μετά τη δεκαετία παραγράφονται και οι σχετικές απαιτήσεις του Ι.Κ.Α.), κρίνεται απαραίτητη η επέκταση του χρονικού διαστήματος φύλαξης από τους εργοδότες, των καταστάσεων προσωπικού από πέντε σε δέκα χρόνια.

3. Ο πληρέστερος και αποτελεσματικότερος έλεγχος των εργοδοτών αποτελεί βασική επιδίωξη του Ι.Κ.Α., γιατί θα έχει σαν αποτέλεσμα τη μείωση της εισφοροδιαφυγής και τη διασφάλιση της είσπραξης των απαιτήσεων του Ιδρύματος.

Τα ελεγκτικά όργανα του Ι.Κ.Α. σήμερα συναντούν πολλές δυσκολίες στη διασταύρωση στοιχείων και πληροφοριών, που τους είναι απαραίτητες για τον έλεγχο των εργοδοτών, γιατί δε νομιμοποιούνται να ζητούν οποιαδήποτε πληροφορία χρήσιμη στον κατά τα παραπάνω έλεγχο, τόσο από άλλες δημόσιες αρχές, όσο και από τις Τράπεζες και τις λοιπές ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Για τη διευκόλυνση του έργου τους, κρίνεται απαραίτητη η παροχή δυνατότητας, όμοιας με εκείνη που έχει δοθεί στα ελεγκτικά όργανα του Υπουργείου Οικονομικών, για αναζήτηση κάθε πληροφορίας, απαραίτητης για τον έλεγχο των εργοδοτών από το δημόσιο, τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και τις τράπεζες.

Ειδικά για Δ.Ο.Υ. μπορούν τα όργανα του Ι.Κ.Α. να παίρνουν στοιχεία από φορολ. εισοδήματος.

4. Από τις διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/1951 περιγράφονται οι υποχρεώσεις του εργοδότη για την υλοποίηση της ασφάλισης των εργαζόμενων.

Οι υποχρεώσεις των εργοδοτών συνίστανται κυρίως στην τήρηση ορισμένων διαδικασιών και στοιχείων, στην επίδειξη των τελευταίων, όταν ζητηθούν από τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α., στην έγκαιρη καταχώρηση και πληρωμή των εισφορών καθώς και στην επικύρωση των ενσήμων στα Δελτία Ασφαλιστικής Ταυτότητας και Εισφορών (Δ.Α.Τ.Ε.), όπου αυτά χρησιμοποιούνται.

Παρά την ύπαρξη των παραπάνω υποχρεώσεων, πολλοί εργαζόμενοι δεν ασφαλιζονται κανονικά από τους εργοδότες τους. Για την επίδειξη μεγαλύτερου ενδιαφέροντος από πλευράς εργοδοτών, αναφορικά με την ασφαλιστική τακτοποίηση του προσωπικού τους, που συνεπάγεται και μείωση της εισφοροδιαφυγής, κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση διάταξης, με την οποία αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 5 του Ν. 3198/1955 ώστε να καθίσταται άκυρη κάθε καταγγελία εργασιακής σχέσης, αν ο απολυόμενος και υπαγόμενος στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. δεν έχει

δηλωθεί και δεν έχει καταχωρηθεί στο Ι.Κ.Α. για όλη τη διάρκεια της απασχόλησής του. Για να μην υπάρξει αιφνιδιασμός των εργοδοτών κρίνεται απαραίτητο η εφαρμογή της να είναι κατά διήμερο μεταγενέστερη της έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου, ώστε να καταστεί δυνατή η ενημέρωση των ενδιαφερόμενων εργοδοτών.

5. Με τις διατάξεις του άρθρου 26 του Ν. 1882/90 προβλέφθηκε, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η δυνατότητα επιβολής περιορισμών και απαγορεύσεων στις συναλλαγές (είσπραξη χρημάτων, σύναψη δανείων, αγοραπωλησία ακινήτων, εκτελωνισμό εμπορευμάτων, λήψη διοικητικών αδειών, κ.λπ.) των οφειλετών του δημοσίου, όχι μόνο με οποιαδήποτε υπηρεσία του δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα και τις τράπεζες, αλλά και με οποιοδήποτε ιδιώτη.

Οι περιορισμοί που επιβάλλονται, με βάση την προαναφερμένη διάταξη, στους οφειλέτες του δημοσίου σε μεγάλο εύρος συναλλαγών τους με οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο λειτουργούν ως κίνητρο, για την τακτοποίηση των οφειλών τους προς το δημόσιο.

Σοβαρό πρόβλημα με την είσπραξη των βεβαιωμένων εσόδων του έχει και το Ι.Κ.Α., καθότι μεγάλος αριθμός οφειλετών επιδεικνύει αδιαφορία ως προς την τακτοποίηση των οφειλών του προς το Ίδρυμα. Η εφαρμογή των ανωτέρω μέτρων που λαμβάνονται για τις οφειλές του Δημοσίου επεκτεινόμενα και στο Ι.Κ.Α., θα αποτελέσουν κίνητρο για την είσπραξη των οφειλών του.

6. Με τις διατάξεις του άρθρου 85 παρ. 5 στοιχ. β' του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που κυρώθηκε με το Ν. 2338/1994, το Ι.Κ.Α., σε περίπτωση υποβολής από τον εργοδότη αμφισβητούμενων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος των καταβλητέων εισφορών, μπορεί να επαληθεύσει τους μισθούς και τα ημερομίσθια από τη φορολογική δήλωση που έχει υποβάλλει ο εργοδότης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Εκτός όμως από τους μισθούς και τα ημερομίσθια, οι εργοδότες δίνουν στους εργαζόμενους και άλλου είδους παροχές, που υπόκεινται σε ασφαλιστικές εισφορές, και τις οποίες δε δηλώνουν στην πηγή (εισοδήματα από μισθωτές υπηρεσίες), αλλά σε άλλη πηγή εισοδήματος.

Ο έλεγχος για τις παροχές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει, γιατί οι υπάλληλοι του Ι.Κ.Α. δεν μπορούν να λάβουν γνώση του περιεχομένου των βιβλίων και στοιχείων του σχετικού κώδικα.

Για τον πληρέστερο έλεγχο των εργοδοτών, που θα έχει σαν αποτέλεσμα τη μείωση της εισφοροδιαφυγής, κρίνεται απαραίτητο να δοθεί και στο Ι.Κ.Α. η δυνατότητα πρόσβασης στα στοιχεία του Κώδικα βιβλίων και στοιχείων, ώστε να είναι δυνατή η εξακρίβωση των κάθε είδους αποδοχών που χορηγούνται.

7. Με τις διατάξεις του άρθρου 39 του Ν. 1914/1990 προβλέφθηκε, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η συγκρότηση ειδικών συνεργείων ελέγχου που στελεχώνονται από υπαλλήλους των Δ.Ο.Υ., για τη διενέργεια ελέγχων σε όλη τη χώρα.

Για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο των εργοδοτών, που θα συντείνει στην καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής στο Ι.Κ.Α., κρίνεται απαραίτητη η σύσταση, με απόφαση του Διοικητή του Ιδρύματος, παρόμοιων συνεργείων και στο Ι.Κ.Α., που θα στελεχώνονται από υπαλλήλους του Ιδρύματος και θα έχουν αρμοδιότητα διενέργειας ελέγχων σε όλη τη χώρα.

8. Από τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 27 του Α.Ν.

1846/51 καθορίζεται ο χρόνος, μετά την παρέλευση του οποίου παραγράφεται η αξίωση του Ι.Κ.Α. προς είσπραξη των οφειλόμενων προς αυτό ασφαλιστικών εισφορών.

Η προαναφερόμενη διάταξη είναι ελλιπής, γιατί αφενός μεν δε ρυθμίζει το χρόνο παραγραφής των λοιπών απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. – προσθέτων τελών, προστίμων και λοιπών επιβαρύνσεων – που απορρέουν από τη μη καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών και αφετέρου δεν υπάρχει πρόβλεψη για την αναστολή και τη διακοπή της παραγραφής.

Τα προαναφερόμενα νομοθετικά κενά έχουν σαν αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η εξαγωγή σαφών συμπερασμάτων για το πραγματικό ύψος των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α., ενώ παράλληλα οι υπηρεσίες του Ιδρύματος απασχολούνται με την είσπραξη εσόδων, τα οποία έχουν ήδη παραγραφεί.

Για την απόλειψη των παραπάνω δυσλειτουργιών στο σύστημα είσπραξης των εσόδων του Ιδρύματος και προκειμένου να επιταχυνθεί η εκκαθάριση των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α., ώστε να προσδιοριστεί και το ακριβές ύψος στο οποίο ανέρχονται οι απαιτήσεις αυτές, είναι απαραίτητη η νομοθετική αποσαφήνιση, τόσο του χρόνου παραγραφής των λοιπών απαιτήσεων του Ι.Κ.Α., όσο και των λόγων διακοπής και αναστολής της παραγραφής.

Άρθρο 3

Σύσταση θέσεων εξειδικευμένου προσωπικού στο Ι.Κ.Α.

1. Συνιστώνται θέσεις εξειδικευμένου προσωπικού σε νευραλγικές Δ/σεις και Τομείς του Ι.Κ.Α. στα πλαίσια της επικείμενης οργανωτικής και λειτουργικής αναβάθμισης των Δ/σεων αυτών, προκειμένου να ενισχυθεί ο επιτελικός ρόλος όπως υπαγορεύουν οι νέες διαμορφούμενες συνθήκες στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, αλλά και η ανάγκη εφαρμογής σύγχρονων μεθόδων σχεδιασμού και διαχείρισης με στόχο την αύξηση της αποδοτικότητας και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας.

2. Παρέχεται η δυνατότητα στο Ι.Κ.Α. σύστασης και λειτουργίας «Γραφείων Ενημέρωσης Πολιτών για την Κοινωνική Ασφάλιση» σε συνεργασία με άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς και φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με εργατικές και εργοδοτικές οργανώσεις. Τα γραφεία αυτά σκοπό έχουν τη δωρεάν ενημέρωση των πολιτών για οποιοδήποτε ζήτημα αφορά την κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα και στις χώρες - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το συντονισμό και την εναρμόνιση της ενημέρωσης μεταξύ των ασφαλιστικών οργανισμών.

Παράλληλα θα λειτουργούν ως παρατηρητήρια κάθε κίνησης στον τομέα της Κοινωνικής ασφάλισης και θα τροφοδοτούν με στοιχεία τα Κεντρικά Όργανα και τις Δομές Σχεδιασμού των μέτρων πολιτικής στον τομέα της Κοινωνικής Ασφάλισης.

3. Παρέχεται η δυνατότητα αντιμετώπισης των αναγκών επιμόρφωσης των υπαλλήλων του Ι.Κ.Α., ιδιαίτερα σε εξειδικευμένα θέματα, σε συνεργασία της Δ/σης Εκπαίδευσης με φορείς εξειδικευμένους στην παροχή κατάρτισης και επιμόρφωσης, ούτως ώστε, το προσωπικό του Ιδρύματος να ανταποκρίνεται στις όποιες αλλαγές επέρχονται λόγω διοικητικών και οργανωτικών παρεμβάσεων, όπως η ανάπτυξη και εφαρμογή του ολοκληρωμένου πληροφορικού συστήματος και η διεύρυνση του αντικειμένου και των πεδίων εφαρμογής της πολιτικής του Ι.Κ.Α.

Άρθρο 4

Έσοδα Ι.Κ.Α.

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 44 του Ν. 1892/90 προβλέπεται ότι οι συμφωνίες των επιχειρήσεων των περιπτώσεων α' - δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Ν. 1386/1983 (υπό πτώχευση, αναστολή λειτουργίας κ.λπ.) με τους πιστωτές τους, που ρυθμίζουν ή περιορίζουν χρέη τους, δεσμεύουν και τους μη συμβεβλημένους πιστωτές τους, όπως το Δημόσιο, τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, κύριας και επικουρικής, τις τράπεζες και άλλα πιστωτικά ιδρύματα καθώς και τους δανειστές τους.

Τα παραπάνω ισχύουν με την προϋπόθεση ότι οι συμβεβλημένοι πιστωτές εκπροσωπούν το 60% του συνόλου των απαιτήσεων, στο οποίο πρέπει να περιλαμβάνεται το 40% των τυχόν εμπραγμάτως ασφαλισμένων (υποθήκης) και εφόσον επικυρωθούν από το Εφετείο της έδρας της επιχείρησης.

Μολονότι η προαναφερόμενη διάταξη εντάσσεται στο πλαίσιο των διατάξεων αναπτυξιακού χαρακτήρα, εντούτοις από την εφαρμογή της προκαλείται απώλεια εσόδων για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, κάθε δε έσοδο που αφαιρείται από αυτούς κλονίζει τη βιωσιμότητά τους και καθιστά αδύνατη την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους προς τους ασφαλισμένους και συναξιούχους τους.

Εκτός όμως από την παραπάνω επίπτωση, η προαναφερόμενη διάταξη δίνει τη δυνατότητα εφαρμογής της και από ένα σημαντικό μεγάλο αριθμό προβληματικών και υπερχρεωμένων επιχειρήσεων, οι οποίες οφείλουν μεγάλα ποσά στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και οι τυχόν συμφωνίες τους με τους πιστωτές τους θα επιδεινώσουν την ήδη δυσχερή οικονομική κατάσταση των οργανισμών αυτών.

Εξάλλου ένα μέρος των οφειλόμενων στους ασφαλιστικούς οργανισμούς αποτελούν παρακράτηση του μισθού των εργαζόμενων και δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς, παρά μόνο για την ικανοποίηση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων.

Για τους λόγους αυτούς, θεσπίζεται η διάταξη αυτή με την οποία ορίζεται ότι, ειδικά για τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, η συμφωνία επιχείρησης με τους πιστωτές της ισχύει μόνο στην περίπτωση που έχει εξασφαλισθεί η κάλυψη των οφειλόμενων εισφορών της προς αυτούς.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 8 του Ν. 2256/1994, δόθηκε η δυνατότητα στους πληγέντες από θεομηνίες και φυσικές καταστροφές εργοδότες ή άλλους υπόχρεους καταβολής εισφορών, να ρυθμίσουν τις οφειλές τους προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Για την υλοποίηση της παραπάνω διάταξης, προβλεπόταν η έκδοση σχετικών Υπουργικών αποφάσεων, με τις οποίες καθορίζονται κάθε φορά και για κάθε θεομηνία ή φυσική καταστροφή το είδος και η έκταση των διευκολύνσεων (χρόνος αναστολής, αριθμός δόσεων για εξόφληση της οφειλής κ.λπ.).

Από την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης προέκυψαν αναπολόγητες κατά περίπτωση διαφοροποιήσεις, ως προς το είδος και την έκταση των ρυθμίσεων, αλλά και ως προς την υπαγωγή ή μη στη συγκεκριμένη ρύθμιση.

Επίσης, η έλλειψη ενιαίων κανόνων για ρύθμιση χρεών σε περίπτωση θεομηνίας ή φυσικής καταστροφής, δίνει αφορμή για

συνεχείς διεκδικήσεις εκ μέρους των εργοδοτών, που σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυσανάλογες σε σχέση με την έκταση των ζημιών.

Εξάλλου, η έκδοση ξεχωριστής για κάθε περίπτωση απόφασης για υπαγωγή στη ρύθμιση, έχει ως συνέπεια την καθυστέρηση στη διαδικασία υπαγωγής σ' αυτή, αφού απαιτείται κάθε φορά, εκτός από την έκδοση της απόφασης και η έκδοση εγκυκλίων και οδηγιών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Για τους παραπάνω λόγους με τη διάταξη αυτή θεσπίζονται ενιαίοι κανόνες, που θα ισχύουν σε όλες τις περιπτώσεις ρύθμισης χρεών των αποδεδειγμένα πληγέντων από θεομηνίες και φυσικές καταστροφές υπόχρεων καταβολής ασφαλιστικών εισφορών.

3. Σύμφωνα με την παρ. 8α του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/1951, ο εργαζόμενος μισθωτός έχει δικαίωμα να αναγνωρίσει στο Ι.Κ.Α. ημέρες εργασίας, για τις οποίες δεν έχει ασφαλιστεί. Η αναδρομική αυτή αναγνώριση γίνεται, ύστερα από σχετική αίτηση του εργαζόμενου, εντός εξαμήνου από την απόλυση ή την αποχώρηση από την εργασία του και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ανατρέξει σε χρόνο προγενέστερο των 5 ετών από την ημερομηνία της υποβολής της σχετικής αίτησης προς το Ι.Κ.Α.

Το Ίδρυμα, όμως, μπορεί να εισπράξει από τον ιδιώτη εργοδότη εισφορές και για διάστημα μεγαλύτερο των πέντε ετών, εφόσον η σχετική αξιολόγηση του παραγράφεται μετά 10ετία από τη λήξη του οικονομικού έτους που κατέστησαν αυτές απαιτητές.

Η ύπαρξη άλλης προθεσμίας για τη δυνατότητα αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης και άλλης για την εισπράξη των εισφορών από το Ι.Κ.Α., έχει προκαλέσει τα εύλογα παράπονα και τις διαμαρτυρίες των εργαζομένων, αφού σε αρκετές περιπτώσεις αν και αποδεικνύεται απασχόληση πέραν της πενταετίας, χάνονται για αυτούς οι επιπλέον αυτές ημέρες εργασίας, που πολλές φορές είναι καθοριστικές για τη λήψη των παροχών και ακόμη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Για να μην υπάρξει απώλεια ασφαλιστικών δικαιωμάτων αναγνωρίζονται στους εργαζόμενους όλες οι ημέρες εργασίας, για τις οποίες εισπράττει το Ι.Κ.Α. τις αντίστοιχες εισφορές.

4. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τα πρόσωπα που συμμετέχουν στη διοίκηση των νομικών προσώπων που λειτουργούν με τη μορφή κεφαλαιουχικών εταιρειών (Α.Ε., Ε.Π.Ε., Εμπορικοί Συνεταιρισμοί κ.ά.) δεν υπέχουν προσωπική αστική ευθύνη για τα χρέη των παραπάνω εταιρειών, αλλά για αυτά τα χρέη προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς ευθύνονται με τα περιουσιακά τους στοιχεία τα ίδια τα νομικά πρόσωπα.

Οι παραπάνω όμως κατηγορίες επιχειρήσεων, τις περισσότερες φορές δεν έχουν ακίνητα περιουσιακά στοιχεία ή, εάν έχουν, αυτά είναι βεβαρημένα (υποθηκευμένα) από άλλους πιστωτές, κυρίως Τράπεζες. Σε περίπτωση δε αναγκαστικής εκπλειστηρίασης των περιουσιακών στοιχείων των επιχειρήσεων αυτών, το Ι.Κ.Α., με δεδομένη τη σειρά της κατάταξης των απαιτήσεων του (6η σειρά), δεν μπορεί να εισπράξει τα ποσά που του οφείλονται ή στην καλύτερη περίπτωση αυτά που εισπράττει είναι ασήμαντα, με αποτέλεσμα οι απαιτήσεις του Ιδρύματος κατά των νομικών αυτών προσώπων να θεωρούνται επισφαλείς.

Προκειμένου το Ι.Κ.Α. να διασφαλίσει την εισπράξη των απαιτήσεων που έχει κατά των Α.Ε., Ε.Π.Ε., συνεταιρισμών κ.λπ. και για να μπορεί να διευκολύνει τις επιχειρήσεις εκείνες που δεν έ-

χουν μεν περιουσιακά στοιχεία, αλλά έχουν προοπτικές να ξεπεράσουν το συγκυριακό και προσωρινό οικονομικό τους πρόβλημα, εφαρμόζονται και για την εισπράξη των ασφαλιστικών εισφορών του Ι.Κ.Α., οι διατάξεις του άρθρου 115 του Ν. 2238/1994, που αναφέρονται στην προσωπική και αλληλέγγυη ευθύνη που έχουν οι διοικούντες τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα με την ατομική τους περιουσία για την πληρωμή των οφειλόμενων προς το Δημόσιο φόρων.

5. Σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 120 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας του Ι.Κ.Α., η υποβολή ένστασης ενώπιον της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (Τ.Δ.Ε.) κατά απόφασης του δ/ντή, ο οποίος εξέδωσε τη σχετική καταλογιστική πράξη δεν έχει ανασταλτική δύναμη, ούτε αποτελεί κώλυμα για την άσκηση από το Ι.Κ.Α. των τυπικών ενδίκων μέσων κατά του οφειλέτη. Μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 702/1977 «περί διοικητικών πρωτοδικείων» έχουν δημιουργηθεί αμφισβητήσεις, όσον αφορά την ανασταλτική δύναμη ή όχι της υποβαλλόμενης από τον οφειλέτη ένστασης.

Με τη διάταξη αυτή ορίζεται ότι ο χαρακτήρας της υποβαλλόμενης ενώπιον της Τ.Δ.Ε. ένστασης δεν είναι ανασταλτικός.

6. Στο Ι.Κ.Α. έχει ανατεθεί η βεβαίωση και η εισπράξη εσόδων των οργανισμών επικουρικής ασφάλισης (Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., Ε.Τ.Ε.Α.Μ., τέως Τ.Ε.Α.Ε.Δ.Ξ.Ε.) και των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής (Ο.Α.Ε.Δ., Α.Ο.Ε.Κ., Ο.Ε.Ε.).

Παρά το γεγονός ότι το Ι.Κ.Α. βεβαιώνει και εισπράττει έσοδα για λογασμό των προαναφερόμενων οργανισμών, δεν έχει γίνει πρόβλεψη για τον τρόπο και τη διαδικασία απόδοσης των εσόδων αυτών στους οικείους οργανισμούς, παρά μόνο για τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (Ν. 628/1977) και για τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας (Ν.Δ. 3755/1957). Με τη διάταξη αυτή, εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη των Δ.Σ. των οικείων φορέων, να ορίζει και να ανακαθορίζει τα ποσοστά κατανομής επί των συνεισπραττομένων εσόδων του Ι.Κ.Α. μεταξύ του Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Ε.Α.Μ., πρώην Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Εργατών/των Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών (Τ.Ε.Α.Ε.Δ.Ξ.Ε.), Ο.Α.Ε.Δ., Αυτόνομου Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και Οργανισμού Εργατικής Εστίας.

7. Από το 1993 καθιερώθηκε ένας τεκμαρτός τρόπος υπολογισμού των εργατικών εισφορών για τα ιδιωτικά οικοδομικά έργα.

Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις κατά την εκτέλεση εργασιών επιτρέπεται προσωπική απασχόληση του κυρίου του έργου και των συγγενών του μόνο στην περίπτωση που αυτοί είναι κατ' επάγγελμα ή κατά περίπτωση οικοδόμοι και εφόσον γνωστοποιείται στο Ι.Κ.Α. πριν από την έναρξη της απασχόλησης.

Οι διατάξεις που αφορούν την προσωπική απασχόληση έχουν δημιουργήσει προβλήματα σε μία μεγάλη κατηγορία κυρίων οικοδομικών έργων και συγκεκριμένα στους Έλληνες ποντιακής καταγωγής, που έχουν εγκατασταθεί στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Τα πρόσωπα αυτά, για την επίλυση των αυξημένων στεγαστικών τους αναγκών, συνήθως κτίζουν μικρές και μικρού κόστους κατοικίες σε υποβαθμισμένες ή σε ακριβές περιοχές, όπου την πλειοψηφία των εργασιών εκτελούν οι ίδιοι με τη βοήθεια μελών της οικογένειάς τους, λόγω των οικονομικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν.

Με τη μεταβατικού χαρακτήρα διάταξη αυτή, μειώνονται κατά 30% λόγω προσωπικής απασχόλησης οι εισφορές που καταβάλλουν στο Ι.Κ.Α. τα παραπάνω πρόσωπα για τις οικοδομές που ανέγειραν ή θα αναγείρουν με οικοδομική άδεια που θα εκδοθεί μέχρι και 31.12.1999.

8. Από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 25 του Α.Ν. 1846/1951, όπως ισχύει σήμερα, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Κ.Α. Ι.Κ.Α., στην έννοια των αποδοχών περιλαμβάνεται το σύνολο των παροχών του εργοδότη προς τους μισθωτούς σε είδος ή σε χρήμα, τακτικών ή έκτακτων, είτε δίνονται από συμβατική ή νόμιμη υποχρέωση του εργοδότη, είτε είναι οικειοθελείς εκ μέρους του παροχέα.

Από τις ρυθμίσεις αυτές εξαιρούνται μόνο ορισμένες έκτακτες παροχές κοινωνικού χαρακτήρα που καθορίστηκαν περιοριστικά, αρχικά κατ' εξουσιοδότηση του Ν. 4476/1965, με την απόφαση του Υπουργού Εργασίας 38171/1191/1967, και μεταγενέστερα με το άρθρο 22 παρ. 2 του Ν. 2084/1992.

Επειδή τα κέρδη που διανέμουν οι ανώνυμες εταιρείες στο εργατοϋπαλληλικό προσωπικό τους με τη μορφή μετοχών είναι αποδοχές και δεν περιλαμβάνονται σε αυτές που περιοριστικά εξαιρεί ο νόμος, πρέπει να υπόκεινται σε ασφαλιστικές εισφορές.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται η διάταξη, που προβλέπει την απαλλαγή των παραπάνω κερδών από την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών.

9. Με τις διατάξεις του άρθρου 33 του Ν. 1836/1989, όπως συμπληρώθηκαν με το άρθρο 23 του Ν. 1902/1990 και αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 20 του Ν. 1976/1991, καθιερώθηκε η τήρηση του βιβλίου ημερήσιων δελτίων απασχολούμενου προσωπικού, στο οποίο αναγράφονται οι απασχολούμενοι στα οικοδομητικά έργα.

Κατά την υλοποίηση της προαναφερόμενης διάταξης δημιουργήθηκαν αρκετά προβλήματα στις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α., το σπουδαιότερο των οποίων εντοπίζεται στο ότι το βιβλίο τηρείται εκτός από τον κύριο του έργου, που σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ι.Κ.Α. είναι και ο μόνος υπόχρεος για τον οποίο τηρούνται στοιχεία από τις υπηρεσίες του Ιδρύματος και από άλλα πρόσωπα και συγκεκριμένα από τον εργολάβο ή υπεργολάβο, για τα οποία το Ι.Κ.Α. δεν μπορεί να έχει στοιχεία.

Με δεδομένο το παραπάνω πρόβλημα, δεν εφαρμόστηκε η διάταξη αυτή από τις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α., η οποία όμως εφαρμόζεται από τα αστυνομικά όργανα, με αποτέλεσμα να υποβάλλονται εναντίον των υποχρέων μηνύσεις για τη μη τήρηση των βιβλίων αυτών, χωρίς υπαιτιότητά τους.

Επιπλέον, μετά την καθιέρωση του αντικειμενικού προσδιορισμού της ελάχιστης εργατικής δαπάνης για κάθε ιδιωτικό οικοδομικό έργο, έχουν εκλείψει οι λόγοι για τους οποίους θεσπίστηκε η παραπάνω υποχρέωση.

Με το νέο σύστημα προσδιορισμού της εργατικής δαπάνης, περιορίστηκε κατά μέγιστο βαθμό η δυνατότητα εισφοροδιαφυγής, αφού δεν έχει λόγους ο κύριος του έργου να μην επικοληθεί σε τήρησή της, που ήδη έχει πληρώσει στο Ι.Κ.Α. για τους εργαζόμενους στο έργο του οικοδόμου.

Για τους παραπάνω λόγους καταργούνται οι σχετικές διατάξεις που αναφέρονται στην τήρηση του βιβλίου ημερήσιου δελτίου απασχολούμενου προσωπικού στις οικοδομές.

Άρθρο 5

Ασφάλιση Ι.Κ.Α.

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 36 του Ν. 1902/1990 συστάθηκε για πρώτη φορά στο Ι.Κ.Α. «Ειδικός Λογαριασμός Αυτασφάλισης». Σκοπός του Λογαριασμού αυτού είναι η παροχή δυνατότητας ασφάλισης ατόμων που είτε δεν ασφαλίστηκαν ποτέ σε κανένα ασφαλιστικό οργανισμό, είτε δεν έχουν τις προϋποθέσεις για να συνεχίσουν την ασφάλισή τους προαιρετικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/51, με σκοπό τη συνταξιοδότησή τους.

Για την ασφάλισή τους αυτή, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επιλέξουν την ασφαλιστική κλάση για την καταβολή των προβλεπόμενων εισφορών, που όμως σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη της 14ης ασφαλιστικής κλάσης.

Η παρεχόμενη δυνατότητα επιλογής ασφαλιστικής κλάσης κατά την υπαγωγή στον ειδικό λογαριασμό αυτασφάλισης, σε αντίθεση με την προαιρετική ασφάλιση του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/51 που δεν παρέχει αυτό το δικαίωμα, δίνει τη δυνατότητα σε άτομα τα οποία ενώ έχουν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στην προαιρετική ασφάλιση του παραπάνω άρθρου 41, επιλέγουν τον ειδικό λογαριασμό αυτασφάλισης, με μοναδικό σκοπό να ασφαλιστούν σε μεγάλες ασφαλιστικές κλάσεις και να αυξήσουν έτσι τις συντάξιμες αποδοχές τους, καταστρατηγώντας με τον τρόπο αυτό το σκοπό για τον οποίο θεσπίστηκε ο ειδικός λογαριασμός αυτασφάλισης.

Για την αποφυγή της παραπάνω καταστρατήγησης, θεσπίζεται η διάταξη αυτή, ώστε να εξαιρούνται της δυνατότητας υπαγωγής στην ασφάλιση του Ειδικού Λογαριασμού Αυτασφάλισης πρόσωπα που έχουν τις προϋποθέσεις προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, τόσο με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α., όσο και οποιουδήποτε άλλου ασφαλιστικού οργανισμού.

2. Κατά το παρελθόν (Ν. 825/1978, Ν. 1276/1982, Ν. 1759/1988, Ν. 2335/1995), δόθηκε η δυνατότητα σε όσους αναγνωρίζαν ως συντάξιμο το χρόνο εκτόπισης και φυλάκισης κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, περιόδου 1967-1974, να αναγνωρίσουν το χρόνο αυτό ως διανυθέντα σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες, για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων, με σκοπό τη συνταξιοδότησή τους κατά τη συμπλήρωση του 60ού έτους, σύμφωνα με τον κανονισμό βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών.

Οι οικοδόμοι αποτελούν μια κατηγορία ασφαλισμένων, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται κατά τον κανονισμό βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών αλλά με μικρότερα όρια ηλικίας από το 60ό έτος, ήτοι κατά το 58ο έτος της ηλικίας τους. Για λόγους ίσης μεταχείρισης, ο χρόνος περιόδου 1967-1974 αναγνωρίζεται και στην κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων ως χρόνος διανυθείς στο καθεστώς βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών, για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων και τη συνταξιοδότησή τους με τα προβλεπόμενα μικρότερα όρια ηλικίας.

3. Με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 2217/1994 δόθηκε η δυνατότητα στους ηθοποιούς που απασχολήθηκαν σε κινηματογραφικές, τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές πριν από το 1981 (ημερομηνία συγχώνευσης του τένος Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών - Τ.Σ.Η. - στο Ι.Κ.Α.) να αναγνωρίσουν ως συντάξιμο στο Ι.Κ.Α. χρόνο εργασίας τους στις παραπάνω παραγωγές, για τον οποίο δεν ασφαλίτηκαν στο τένος Τ.Σ.Η.

Η παραπάνω προθεσμία έληξε στις 31.5.1996.

Η υλοποίηση της παραπάνω διάταξης καθυστέρησε λόγω των αμφισβητήσεων ως προς τα αποδεικτικά στοιχεία που θα έπρεπε να προσκομίζουν οι ενδιαφερόμενοι. Για να μην απολεσθεί το δικαίωμα της αναγνώρισης παρατείνεται η προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης μέχρι 31.12.1998.

4. Με τα άρθρα 5, 6 και 7 του Ν. 1759/1988 προβλέφθηκε πρόωρη υποχρεωτική συνταξιοδότηση του προσωπικού της Ο.Α. (ιπτάμενου και εδάφους) με συνυπολογισμό του χρόνου ασφάλισης είτε σε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, είτε σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε χώρες με τις οποίες η Ελλάδα έχει συνάψει διμερείς συμβάσεις Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η εφαρμογή της παραπάνω διάταξης είχε ως αποτέλεσμα οι αποχωρούντες, που είχαν χρόνο ασφάλισης εκτός Ι.Κ.Α., να λαμβάνουν τμηματικό ποσό σύνταξης από το Ι.Κ.Α., τις περισσότερες φορές μειωμένο και να στερούνται το ποσό της σύνταξης που αντιστοιχεί στον εκτός Ι.Κ.Α. χρόνο ασφάλισης για τόσα χρόνια, όσα απαιτούνται για τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης του άλλου φορέα.

Προς άρση αυτής της αδικίας, με τη διάταξη αυτή προβλέπεται οι χρόνοι ασφάλισης, που διανύθηκαν σε κράτη - μέλη ή σε χώρες με τις οποίες η Ελλάδα έχει συνάψει διμερείς συμβάσεις, να μην συνυπολογίζονται για την υποχρεωτική αποχώρηση των υπαλλήλων της Ο.Α.

Άρθρο 6

Ειδικό σώμα γιατρών Υγειονομικών Επιτροπών

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1976/1991 δημιουργήθηκε ειδικό σώμα γιατρών υγειονομικών επιτροπών.

Για τη σωστότερη λειτουργία του θεσμού του ειδικού σώματος γιατρών υγειονομικών επιτροπών και την επίλυση των λειτουργικών προβλημάτων που προέκυψαν από την εφαρμογή του, απαιτείται η βελτίωσή του στα εξής σημεία:

α. Συμμετοχή στην επιτροπή αξιολόγησης των γιατρών που θα στελεχώνουν το ειδικό σώμα των υγειονομικών επιτροπών δύο (2) επιπλέον μελών, εκπροσώπων του Ι.Κ.Α., με γνώση του έργου της διαπίστωσης της ιατρικής αναπηρίας των ασφαλισμένων του Ιδρύματος.

Τούτο κρίνεται αναγκαίο για την απρόσκοπτη λειτουργία της επιτροπής αξιολόγησης, δεδομένου ότι, λόγω της φύσεως του ιατρικού λειτουργήματος, η παρουσία των ιατρών στην εν λόγω επιτροπή πολλές φορές καθίσταται αδύνατη, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται η ομαλή λειτουργία της επιτροπής.

β. Οι γιατροί του Ειδικού Σώματος, που είναι μέλη των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Ι.Κ.Α. Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, να ορίζονται με κλήρωση για έξι (6) μήνες και όχι για τέσσερις (4), όπως ισχύει σήμερα.

Με την αλλαγή αυτή απαλλάσσεται η αρμόδια υπηρεσία του Ι.Κ.Α. από τις γραφειοκρατικές διαδικασίες της κλήρωσης κάθε τέσσερις μήνες και εξασφαλίζεται η καλύτερη εξειδίκευση των γιατρών στο συγκεκριμένο αντικείμενο, λόγω μεγαλύτερης παραμονής τους στο ειδικό σώμα.

γ. Διορισμός ενός επιπλέον εισηγητού [έναν για κάθε δύο Υγειονομικές Επιτροπές (Υ.Ε.)]. Ο διορισμός αυτός κρίνεται απαραίτητος για τις μονάδες εκείνες στις οποίες λειτουργούν πολλές

επιτροπές ταυτόχρονα, όπως π.χ. στην Αθήνα, που λειτουργούν περίπου 10 επιτροπές καθημερινά και μπορούν να καλυφθούν επαρκώς με ένα μόνο εισηγητή.

δ. Εξαιρετικά για τις παραμεθόριες και νησιωτικές περιοχές ορίζονται τριμελείς υγειονομικές επιτροπές, που θα μετακινούνται για την κάλυψη των αναγκών των περιοχών αυτών.

Άρθρο 7

Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. και Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Ε.Α.Μ.

1. Οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., οι οποίοι εργάζονται σε υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων, ενώ συνταξιοδοτούνται από το Ι.Κ.Α. με πλήρη κύρια σύνταξη σε ηλικία 50 ετών και 4.500 ημέρες ασφαλίσεως αποκλειστικά σε υπόγειες στοές, συνταξιοδοτούνται στην ηλικία αυτή με μειωμένη σύνταξη από τον επικουρικό τους φορέα. Η μείωση αυτή ανέρχεται σε τόσα διακοσιοστά όσα οι μήνες, οι οποίοι λείπουν μέχρι το 55ο έτος της ηλικίας.

Με την παρ. 2 του άρθρου 45 του Ν. 2084/1992 καθορίσθηκε πρόσθετη ειδική εισφορά από 1.1.1983 για τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., οι οποίοι απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα και σε υπόγειες στοές μεταλλείων, λιγνιτωρυχείων και υποθαλάσσιες εργασίες. Τα ποσοστά της εισφοράς αυτής ανέρχονται αντίστοιχα σε 2% (1,25% εισφορά ασφαλισμένου και 0,75% εισφορά εργοδότη) και σε 3% (1% εισφορά ασφαλισμένου και 2% εισφορά εργοδότη).

Με το Π.Δ. 323/1996 προβλέπεται ότι οι ασφαλισμένοι αυτοί δικαιούνται πλέον και πλήρη επικουρική σύνταξη κατά τη συνταξιοδότησή τους από τον κύριο φορέα.

Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται η καταβολή της πρόσθετης ειδικής εισφοράς υπερβαρέων επαγγελμάτων για το σύνολο του ασφαλιστικού χρόνου, ο οποίος θα απαιτείται κάθε φορά για τη συνταξιοδότηση της συγκεκριμένης ομάδας ασφαλισμένων, κατά τη νομοθεσία του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., ως αντιστάθμιση της προκαλούμενης δαπάνης.

2. Με την παρ. 2 του άρθρου 45 του Ν. 2084/1992 θεσπίσθηκε πρόσθετη ειδική εισφορά 2% για την ασφάλιση στο Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. των απασχολούμενων σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Στην πρόσθετη εισφορά αυτή δεν έχουν συμπεριληφθεί οι απασχολούμενοι σε ειδικά επαγγέλματα, όπως είναι οι μουσικοί, χορευτές του Π.Δ. 212/1984, για την πρόωγη συνταξιοδότηση των οποίων καταβάλλεται πρόσθετη εισφορά στο Ι.Κ.Α.

Αντίθετα, ως προς τους νέους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., η πρόσθετη ειδική εισφορά ποσοστού 2% καλύπτει τόσο τους υπαγόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, όσο και τους υπαγόμενους στα ειδικά επαγγέλματα, με όρια ηλικίας συνταξιοδότησεως ευνοϊκότερα των λοιπών ασφαλισμένων (παρ. 2 άρθρου 32 και παρ. 4 άρθρου 24 Ν. 2084/1992), με συνέπεια την καταβολή διαφορετικών ποσοστών ασφαλιστικών εισφορών για εργαζόμενους του ίδιου επαγγελματικού χώρου και τη μη αντιρρόπηση της οικονομικής επιβάρυνσεως του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. από την πρόωγη συνταξιοδότηση των ανωτέρω προσώπων (παλαιοί ασφαλισμένοι).

Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται η καταβολή επιπλέον εισφοράς 2% για την παραπάνω κατηγορία ασφαλισμένων.

3. Με τις διατάξεις του άρθρου 55 του Ν. 1140/1981 συστάθηκε και λειτουργεί στο Ι.Κ.Α. ο κλάδος επικουρικής ασφάλισης

μισθωτών που μετονομάστηκε σε Ειδικό Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Ε.Α.Μ.), σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1358/1983.

Σκοπός του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Ε.Α.Μ. είναι η πρόσθετη (επικουρική) ασφάλιση του τακτικού προσωπικού των Ν.Π.Δ.Δ. ή Οργανισμών που συνταξιοδοτούνται από Οργανισμό Κύριας Ασφάλισης κατά τις ειδικές περί δημοσίων υπαλλήλων διατάξεις ή παρεμφερείς με αυτές.

Η υπαγωγή των ανωτέρω προσώπων γίνεται με έκδοση σχετικών Π.Δ/των, που εκδίδονται μετά από σύμφωνη γνώμη του Ν.Π.Δ.Δ. ή Οργανισμού και γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.

Επειδή η διαδικασία για την υπαγωγή των προσώπων αυτών κρίνεται χρονοβόρα και έχει αποδειχθεί αναποτελεσματική, θεσπίζεται με τη διάταξη αυτή η αυτοδίκαιη ασφάλιση όλων γενικά των ανασφάλιστων προσώπων, όπως έγινε με το Π.Δ. 633/1992 για τον κλάδο του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ.

Άρθρο 8

Συγχώνευση κλάδων Τ.Α.Τ.Τ.Α.

1. Στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εργατών Τύπου Αθηνών (έτος ίδρύσεως 1934, Ν. 6071/1934) συστάθηκε το έτος 1951 με το νόμο 1872/1951 και Κλάδος Ασφαλίσεως Εργατών Τύπου Θεσσαλονίκης, με ανεξάρτητους λογαριασμούς σύνταξης, ανεργίας και πρόνοιας.

2. Τελευταία, ο λογ/σμός σύνταξης του Κλάδου της Θεσσαλονίκης εμφάνισε σημαντικές οικονομικές αδυναμίες, με αποτέλεσμα τον κλονισμό της εμπιστοσύνης των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του. Άλλωστε και από τη συνταχθείσα αναλογιστική μελέτη, προκύπτει ότι ο λογ/σμός αυτός εμφανίζεται ελαφρά ελλειμματικός στην παρούσα γενιά, και τυχόν μελλοντική πλεονασματικότητά του θα οφείλεται στην είσοδο της μελλοντικής γενιάς και κυρίως στους κοινωνικούς πόρους, ήτοι τον αγγελιόσημο επί των διαφημίσεων των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, των ημερησίων εφημερίδων Θεσ/νίκης και του περιοδικού τύπου.

Εξάλλου, ο πολύ μικρός αριθμός ασφαλισμένων και συνταξιούχων (188 και 85 αντίστοιχα) δε δικαιολογεί την ύπαρξη ξεχωριστού κλάδου ασφάλισης.

Παράλληλα, δεν κρίνεται αρθό, εργαζόμενοι με την ίδια ειδικότητα, αλλά σε διαφορετική έδρα (Αθήνα - Θεσσαλονίκη) να έχουν διαφορετική ασφαλιστική κάλυψη, όπως συμβαίνει με τους τεχνικούς τύπου Θεσσαλονίκης. Συγκεκριμένα, η επικουρική ασφάλιση των τεχνικών τύπου Θεσσαλονίκης ασκείται από το Ι.Κ.Α. και όχι από τον οικείο κλάδο του Τ.Α.Τ.Τ.Α., όπως ισχύει για τους τεχνικούς τύπου της Αθήνας.

Ως προς την ασθένεια, σε αντίθεση με τους συναδέλφους τους της Αθήνας, παραμένουν στο Ι.Κ.Α., αφού δεν υπάρχει ανάλογη υποδομή του Τ.Α.Τ.Τ.Α. στη Θεσσαλονίκη.

Έτσι, με τις επιμέρους διατάξεις αυτού του άρθρου προβλέπονται τα εξής:

α. Με την παράγραφο 1 καταργείται ο Κλάδος Ασφαλίσεως Τεχνικών Τύπου Θεσσαλονίκης και οι ασφαλισμένοι του υπάγονται στην ασφάλιση των κλάδων του Τ.Α.Τ.Τ.Α. Παράλληλα, απασφαλίζονται από το Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., ενώ παραμένουν στην ασφάλιση του Κλάδου Ασθένειας και Μητρότητας του Ι.Κ.Α.

Επίσης, ορίζεται ότι ο χρόνος που πραγματοποιήθηκε και αναγνωρίσθηκε στην ασφάλιση του καταργούμενου κλάδου, θεω-

ρείται ως χρόνος πραγματικής ασφάλισης στον κλάδο συντάξεων τεχνικών τύπου Αθηνών. Ομοίως, ο χρόνος που έχει διανυθεί στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. θεωρείται ως χρόνος πραγματικής ασφάλισης στον κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης του Τ.Α.Τ.Τ.Α., τόσο για τη συμπλήρωση των απαιτούμενων προϋποθέσεων συνταξιοδότησης, όσο και για τον υπολογισμό των παροχών.

Ειδικά όμως οι υποχρεώσεις και οι απαιτήσεις μεταξύ του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. και του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του Τ.Α.Τ.Τ.Α. διακανονίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως ισχύουν κάθε φορά.

Επιπλέον, καθορίζεται ότι, όσοι θα απασχοληθούν στο μέλλον σε επαγγέλματα που ασφαίζονται ήδη στον καταργούμενο κλάδο, θα υπαχθούν ομοίως στην ασφάλιση του Τ.Α.Τ.Τ.Α.

β. Με την παρ. 2 περιέρχεται στο Τ.Α.Τ.Τ.Α., ως καθολικός διάδοχος του καταργούμενου κλάδου, το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού του, καθώς και οι κοινωνικοί του πόροι.

γ. Με την παρ. 3 ορίζεται ότι οι συνταξιούχοι και επιδοματούχοι του Λογ/σμού Συντάξεων Τεχνικών Τύπου Θεσσαλονίκης και χορήγησης ειδικού επιδόματος αλλαγής τεχνολογίας του καταργούμενου κλάδου ασφαλίσεως τεχνικών τύπου Θεσσαλονίκης, θεωρούνται συνταξιούχοι και επιδοματούχοι του αντίστοιχου κλάδου του Τ.Α.Τ.Τ.Α. Οι παραπάνω συνταξιούχοι και επιδοματούχοι παραμένουν στην ασφάλιση του Κλάδου Ασθένειας και Μητρότητας του Ι.Κ.Α.

Στα παραπάνω πρόσωπα, το Τ.Α.Τ.Τ.Α. θα συνεχίσει να καταβάλλει τις ίδιες καθ' ύμους παροχές που χορηγούσε ο καταργούμενος λογαριασμός, αυξανόμενες εφεξής με τις εκάστοτε χορηγούμενες αυξήσεις καθώς και παροχές ασθένειας και μητρότητας.

δ. Με την παρ. 4 ορίζεται ότι, για την ασφάλιση των τεχνικών τύπου Θεσσαλονίκης στο Τ.Α.Τ.Τ.Α., θα καταβάλλονται οι ίδιες ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλουν και οι συνάδελφοί τους των Αθηνών και οι οποίες προβλέπονται από τη νομοθεσία των οικείων Κλάδων του Ταμείου αυτού.

Επίσης, δίνεται το δικαίωμα της ανακατανομής των εσόδων από ασφαλιστικές εισφορές του κλάδου συντάξεων τεχνικών τύπου Αθηνών και χορήγησης ειδικού επιδόματος αλλαγής τεχνολογίας μεταξύ των κλάδων σύνταξης και ανεργίας, για το λόγο ότι, μετά τις νέες ρυθμίσεις που επέρχονται με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, πιθανόν να παραστεί ανάγκη ανακατανομής για την ασφαλιστική κάλυψη και των τεχνικών τύπου Θεσσαλονίκης. Η παραπάνω ανακατανομή θα γίνει με απόφαση του υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Α.Τ.Τ.Α. και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας (Σ.Κ.Α.).

ε. Με την παρ. 5 καθορίζεται σε 2% αντί 5% το ποσοστό της εργοδοτικής εισφοράς των εκδοτών των ημερησίων εφημερίδων των Αθηνών, που υπολογίζεται στην τιμή κάθε πωλούμενου φύλλου εφημερίδας και προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 8 του Ν. 1436/1984, μετά από τις 2108/1988 και 2109/1988 αποφάσεις του Σ.Τ.Ε., με τις οποίες κρήθηκε υπέρμετρη η επιβάρυνση της τιμής των εφημερίδων.

στ. Ομοίως, με την παρ. 6 καθορίζεται το ποσοστό της εργοδοτικής εισφοράς των εκδοτών των ημερησίων πολιτικών και αθλητικών εφημερίδων της Θεσσαλονίκης, που προβλέπεται από

τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 8 του Ν. 1436/1984, σε 2% αντί 4%.

Σκοπός των ρυθμίσεων των παραγράφων 5 και 6 είναι το καθοριζόμενο ποσοστό να βρίσκεται σε ανεκτά επίπεδα για τους ιδιοκτήτες των εφημερίδων, λόγω και της μείωσης των πωλουμένων φύλλων, αλλά συγχρόνως και τα έσοδα που προέρχονται από την επιβολή του ποσοστού αυτού να επιτρέπουν την ομαλή λειτουργία του Τ.Α.Τ.Τ.Α.

ζ. Με την παρ. 7 καλύπτεται το κενό που υπάρχει μεταξύ των ετών ασφάλισης 10 και 11, 15 και 16, 20 και 21 της κλίμακας που προβλέπεται από τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 10 του Ν. 1186/1981, προκειμένου να αποφευχθούν τα προβλήματα που δημιουργούνται κατά τον υπολογισμό της σύνταξης των τεχνικών τύπου που πληρούν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης του εν λόγω άρθρου. Επίσης, καθορίζεται ο τρόπος προσαύξησης των βασικών ποσών της σύνταξης, που ορίζονται από τις κλίμακες των παρ. 1 και 2 του προαναφερθέντος άρθρου και νόμου και προσδιορίζεται ο αριθμός των ημερομισθίων που απαιτούνται για να θεωρηθεί πλήρες ένα έτος.

Άρθρο 9

Ασφάλιση Τ.Σ.Α.

1. Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού διευρύνεται η ασφαλισκή βάση του Τ.Σ.Α. και υπάγονται στην ασφάλιση αυτού όλοι οι κάτοχοι αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης, ανεξάρτητα από το ποσοστό κυριότητας, νομής, χρήσης ή εκμετάλλευσης που έχουν στα αυτοκίνητα αυτά.

Ειδικότερα, οι ιδιοκτήτες αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης, που δεν οδηγούν αυτοπρόσωπα το ιδιόκτητο ή συνιδιόκτητο αυτοκίνητό τους και έχουν ποσοστό κυριότητας, νομής, χρήσης και εκμετάλλευσης μέχρι 12,5% Λεωφορείου Δ.Χ. ή 25% Ταξί ή 1,5 τόνο φορτηγού ή το ήμισυ φορτηγού, ανεξάρτητα από τονάζ, υπάγονται σε ειδική ασφαλιστική κατηγορία και οι καταβαλλόμενες εισφορές τους ανέρχονται στο ήμισυ του ποσού της Α ασφαλιστικής κατηγορίας του άρθρου 22 παρ. 3 του Ν. 2084/1992 (29.900 : 2 = 14.950 δρχ. το μήνα για τον κλάδο σύνταξης). Στην περίπτωση αυτή παρέχεται η δυνατότητα, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων που υποβάλλεται άπαξ, να καταβάλουν το σύνολο του ποσού της εισφοράς της κατηγορίας αυτής.

Όσα από τα πρόσωπα αυτά έχουν ποσοστό ιδιοκτησίας σε αυτοκίνητο Δ.Χ. πέραν του αναφερομένου στο προηγούμενο εδάφιο και μέχρι του ποσοστού που προβλέπεται από την παρ. 2 του Π.Δ. 669/81, καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές, που αντιστοιχούν στην Α' ασφαλιστική κατηγορία του Π.Δ. 129/1993 (σήμερα 29.900 δρχ. το μήνα για τον κλάδο σύνταξης).

Οι συνταξιοδοτικές παροχές της κατηγορίας των ιδιοκτητών, που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου αυτού, υπολογίζονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 28 και 29 του Ν. 2084/92, είτε πρόκειται για παλαιούς (μέχρι 31.12.92) ασφαλισμένους, είτε πρόκειται για νέους από (1.1.93) ασφαλισμένους. Τα κατώτατα όρια συντάξεων που χορηγεί το Τ.Σ.Α. μειώνονται στο μισό στην περίπτωση που έχουν καταβληθεί μειωμένες εισφορές.

Τυχόν χρόνος προγενέστερος από την έναρξη εφαρμογής της διάταξης αυτής, κατά τη διάρκεια του οποίου τα παραπάνω πρόσωπα είχαν υπαχθεί στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α., θεωρείται ότι έχει διανυθεί στην 2η ασφαλιστική κατηγορία του Π.Δ. 129/93.

Για παροχές ασθένειας τα προαναφερόμενα πρόσωπα υπάγονται στο Ι.Κ.Α., όπως και οι λοιποί ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.

Τέλος, τάσσεται προθεσμία έξι μηνών από του θανάτου, για τις περιπτώσεις κατόχων Δ.Χ. αυτοκινήτων από κληρονομικό δικαίωμα, προκειμένου να έχουν την ευχέρεια να αποφασίσουν αν θα διατηρήσουν το κληρονομούμενο ή θα το μεταβιβάσουν ή θα αποποιηθούν της κληρονομιάς.

Η εφαρμογή της διάταξης αρχίζει από 1ης Απριλίου 1998.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα της ασφάλισης των ιδιοκτητών Ειδικών Τουριστικών Λεωφορείων Δ.Χ., έτσι ώστε όσοι κατέχουν το ειδικό σήμα Τουριστικής Επιχείρησης Οδικών Μεταφορών (Τ.Ε.Ο.Μ.), υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του Τ.Σ.Α., ενώ όσοι κατέχουν την ειδική άδεια Ε.Ο.Τ. λειτουργίας γραφείου Ταξιδιών ή τουρισμού, υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του Τ.Α.Ν.-Π.Υ., όσοι δε έχουν και τις δύο άδειες ασφαλιζονται υποχρεωτικά στον ένα φορέα και προαιρετικά στον άλλο, με δήλωσή τους.

Επίσης, με την ίδια παράγραφο ρυθμίζονται και άλλα ασφαλιστικά θέματα που έχουν ανακύψει ή θα ανακύψουν από την υπαγωγή των ανωτέρω στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α. ή του Τ.Α.Ν.Π.Υ.

Άρθρο 10

Έσοδα Τ.Σ.Α.

1. Με τη διάταξη του άρθρου αυτού επέρχεται η ενοποίηση της ειδικής υπέρ Τ.Σ.Α. εισφοράς εκμετάλλευσης αυτοκινήτου δημόσιας χρήσης του άρθρου 4 παρ. 1 περ. 1 του Ν. 984/1979, με εκείνη του άρθρου 6 παρ. 5 του Ν. 2079/1992.

Συγκεκριμένα, με την παράγραφο 1 αλλάζει ο τρόπος υπολογισμού της εισφοράς που καταβάλλεται από κάθε κύριο και νομέα ή χρησιούχο και εκμεταλλευτή δημόσιας χρήσης αυτοκινήτου, με σκοπό τη δικαιότερη κατανομή της εισφοράς αυτής και την κάτληψη του υπολογισμού της και στην ιπποδύναμη και στο ωφέλιμο φορτίο.

Με την παράγραφο 2 επαναλαμβάνεται για λόγους νομοτεχνικούς η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 4 παράγραφος 2 περ. 2 του ως άνω Ν. 984/1979, που αφορά την καταβαλλόμενη ειδική εισφορά εκμετάλλευσης ιδιωτικής χρήσης επαγγελματικών αυτοκινήτων.

2. Με το Π.Δ. 19/1995 προσαρμόστηκε η ελληνική νομοθεσία προς την Οδηγία αριθμ. 91/439/29.7.91 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με τις κατηγορίες των αδειών οδήγησης αυτοκινήτων.

Από 1.7.1996 δεν υπάρχει πλέον διάκριση των αδειών οδήγησης σε ερασιτεχνικές και επαγγελματικές και ακόμη, από την ίδια ημερομηνία, οι άδειες οδήγησης αυτοκινήτων, διακρίνονται στις ειδικότερες κατηγορίες Α, Β, Β+Ε, Γ, Γ+Ε, Δ, Δ+Ε και στις υποκατηγορίες Α1 και Β1.

Για να μην υπάρξει πρόβλημα είσπραξης και απόδοσης στο Τ.Σ.Α. των νομοθετημένων πάγιων εισφορών, με τη διάταξη αυτή αντικαθίστανται οι κατηγορίες αδειών οδήγησης του άρθρου 6 του Ν. 984/1979, ώστε να συνεχιστεί απρόσκοπτα η καταβολή στο Τ.Σ.Α. και μετά την 1.7.1996, των πάγιων εισφορών σχετικά με τις νέες κατηγορίες αδειών οδήγησης αυτοκινήτων.

Ειδικότερα για τη Β' κατηγορία (πρώην ερασιτεχνική) δε μεταβάλλεται το προϊσχύον καθεστώς, που προέβλεπε τη μη κατα-

βολή αυτής της εισφοράς υπέρ του Τ.Σ.Α., η οποία όμως θα αρχίσει να καταβάλλεται σε περίπτωση μετατροπής της άδειας από Β σε Β+Ε ή Γ κ.λπ.

Άρθρο 11

Έσοδα Τ.Ε.Β.Ε.

1. Στο Νομό Ξάνθης, κατά τη χρονική περίοδο από το έτος 1988 μέχρι και το Σεπτέμβριο 1994, όργανα του εκεί γραφείου του Τ.Ε.Β.Ε. παρακράτησαν και υπεξείρεσαν ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων του ταμείου, με συνέπεια, πέραν της ζημίας του Τ.Ε.Β.Ε., να προκληθεί πρόβλημα στους ασφαλισμένους αυτούς σε σχέση με τη συνταξιοδότησή τους, την υγειονομική τους περίθαλψη, κ.λπ.

Η διοίκηση του Τ.Ε.Β.Ε. με σχετικές αποφάσεις της αντιμετώπισε άμεσα τα προβλήματα που προέκυψαν σε βάρος των ασφαλισμένων του (όπως ταμειακή τους ενημερότητα για παροχές κλάδου ασθένειας κ.λπ.).

Επειδή, όμως, υπάρχουν θέματα τα οποία δεν έχουν μέχρι σήμερα αντιμετωπισθεί, θεσπίζεται η διάταξη αυτή, με την οποία προβλέπεται ότι οι πιο πάνω ασφαλισμένοι απαλλάσσονται της καταβολής ασφαλιστικών εισφορών για την κρίσιμη χρονική περίοδο (από 1988 έως Σεπτέμβριο 1994), εφόσον έχουν υποβάλει μήνυση μέχρι τις 31.12.1994 κατά οργάνων του ταμείου για παρακράτηση και υπεξείρευση ασφαλιστικών εισφορών τους και έχουν εκδοθεί αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις ποινικού δικαστηρίου, ο δε αντίστοιχος χρόνος ασφάλισης αναγνωρίζεται με διαπιστωτική πράξη του Τ.Ε.Β.Ε.

Προβλέπεται, επίσης, ότι η λήψη αναγκαστικών μέτρων για την είσπραξη των εισφορών, που αφορά τη μήνυση, αναστέλλεται έως ότου οι σχετικές αποφάσεις του ποινικού δικαστηρίου καταστούν αμετάκλητες. Τέλος, προβλέπεται ότι το Τ.Ε.Β.Ε. μπορεί να αξιώσει το σύνολο των παραπάνω εισφορών μαζί με τις νόμιμες προσαυξήσεις, από τα καταδικασθέντα όργανα του ταμείου, κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής είσπραξης εισφορών του Τ.Ε.Β.Ε.

2. Η είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Ε.Β.Ε., που διεξαγόταν με επιμελητές εισπράξεων, δεν ανταποκρίνεται στα σύγχρονα δεδομένα.

Το σύστημα αυτό κρίθηκε διάτρητο και λίαν επισφαλές και, επομένως, έπρεπε να αντικατασταθεί με ένα νέο σύγχρονο μηχανογραφικό σύστημα. Έτσι το Τ.Ε.Β.Ε., σε συνεργασία με το Κ.Η.Υ.Κ.Υ. και την ταχυσυληρωμή των ΕΛ.ΤΑ., προχώρησε «ΠΙΛΟΤΙΚΑ» στη νέα εφαρμογή από 1.1.1990.

Κατά την πρώτη εφαρμογή του νέου συστήματος, για τεχνικούς λόγους, ο διμηνιαίος λογ/σμός θεωρήθηκε ως μηνιαίος και τα τέλη καθυστερήσεως υπολογίζονταν στο συνολικό ποσό του λογαριασμού αυτού, αν δεν είχε εξοφληθεί εμπρόθεσμα μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα, ενώ κατά τις κείμενες διατάξεις οι ασφαλισμένοι πρέπει να καταβάλουν τις εισφορές κατά μήνα, με αποτέλεσμα οι προβλεπόμενες επιβαρύνσεις για τον πρώτο μήνα του διμήνου να υπολογίζονται μειωμένες, αφού ως αφετηρία της προθεσμίας καταβολής των εισφορών λογίζόταν, γενικά, το τέλος του διμήνου.

Η εκ των υστέρων είσπραξη των διαφορών αυτών, οι οποίες δημιουργήθηκαν λόγω της «ΠΙΛΟΤΙΚΗΣ» λειτουργίας του νέου μηχανικού συστήματος, θα έχει δυσμενή αντίκτυπο σε βάρος του

ταμείου και θα κλονίσει την πίστη των ασφαλισμένων σε ένα νέο σύγχρονο μηχανογραφικό σύστημα, του οποίου η εφαρμογή έχει πολύ θετικά στοιχεία και σαν πρωτόγνωρο η ίδια η πολιτεία αναγνώρισε το έργο και ζήτησε και άλλα ταμεία να υιοθετήσουν το πρόγραμμα αυτό.

Ήδη, το σύστημα αυτό στην εξέλιξή του, έχει ενημερότητα περίπου 70% έναντι 48% του ήδη υφισταμένου με τα ένησημα, ενώ παράλληλα επιτρέπει την άμεση και ακριβή τήρηση του ασφαλιστικού λογαριασμού των ασφαλισμένων.

Για τους λόγους αυτούς με τη θέσπιση της διάταξης αυτής καθορίζεται ότι οι αξιώσεις του Τ.Ε.Β.Ε. από την παραπάνω αιτία παραγράφονται.

Άρθρο 12

Έσοδα Τ.Σ.Α.Υ.

1. Σύμφωνα με το άρθρο 13, παρ. 2 εδάφ. α' του Ν. 982/1979, οι υγειονομικοί, που είναι ασφαλισμένοι στον κλάδο ασθένειας του Τ.Σ.Α.Υ., δε δικαιούνται των παροχών υγειονομικής περίθαλψης, αν δεν έχουν συμπληρώσει έξι (6) τουλάχιστον μήνες, από τότε που κατέβαλαν την απαιτούμενη εισφορά για εγγραφή στον πιο πάνω κλάδο.

Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται ότι οι ασφαλισμένοι στον κλάδο ασθένειας του Τ.Σ.Α.Υ. δικαιούνται των παροχών υγειονομικής περίθαλψης, από την ημερομηνία έναρξης της ασφάλισής τους στον κλάδο ασθένειας, εφόσον βέβαια συντρέχουν και οι λοιπές νόμιμες προϋποθέσεις.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5α και 5β του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3348/1955 (ΦΕΚ 242/55Α), όπως αντικαταστάθηκε μεταγενέστερα με το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 982/79 (ΦΕΚ 239/79Α) και ισχύει σήμερα, από τα Νομικά Πρόσωπα ή τα φυσικά, τα οποία απασχολούν υγειονομικούς καθώς και τις επιχειρήσεις και τα νομικά πρόσωπα τα εξομοιούμενα με το Δημόσιο, καταβάλλεται υπέρ του Ταμείου Συντάξεων Υγειονομικών εργοδοτική εισφορά υπολογιζόμενη επί του συνόλου των αποδοχών των ασφαλισμένων του Ταμείου.

Η εργοδοτική αυτή εισφορά των φορέων που απασχολούν υγειονομικούς υπέρ του Τ.Σ.Α.Υ. καταβάλλεται ανεξαρτήτως της σχέσεως που συνδέει τους υγειονομικούς με το φορέα απασχόλησης και επί των πάσης φύσεως αποδοχών (5α, δεύτερο εδάφιο). Δηλαδή, ανεξαρτήτως εάν συνδέεται με σχέση εξαρτημένης εργασίας (έμμισθη σχέση), ή μη και εάν αμειβεται κατ' αποκοπή κατά πράξη και περίπτωση ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο (παρ. 5α εδάφιο δεύτερο).

Σύμφωνα με τη διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 5β, οι εργοδότες υποχρεούνται να παρακρατούν και την εισφορά του ασφαλισμένου και να την αποδίδουν στο Τ.Σ.Α.Υ.

Η ασφαλιστική εισφορά οφείλεται στο Τ.Σ.Α.Υ. και παρακρατείται από τους ανωτέρω εργοδότες σε περίπτωση σχέσης εξαρτημένης εργασίας και όχι στις περιπτώσεις των υγειονομικών που απασχολούνται κατά πράξη και περίπτωση.

Σύμφωνα όμως με την άποψη παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου οφείλεται ασφαλιστική εισφορά υπέρ του Τ.Σ.Α.Υ. α' όλης τις περιπτώσεις απασχολούμενων υγειονομικών, ανεξαρτήτως της σχέσεως εργασίας με την οποία συνδέονται με τους φορείς απασχόλησης.

Κατόπιν τούτων και προς άρση κάθε αμφισβήτησης, κρίνεται αναγκαία η θέσπιση της διάταξης αυτής.

3. Με το άρθρο 4 της παραγράφου 4 (εδάφιο γ') του Ν. 982/79 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών νομοθεσίας και ετέρων πινών διατάξεων» το Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ. είχε την αρμοδιότητα, προκειμένου να διασφαλίσει τα έσοδά του, που προέρχονται από την είσπραξη της εισφοράς από ιατρόσημο ποσοστού 6,5% επί της χονδρικής τιμής πωλήσεως για τα παρασκευαζόμενα ή συσκευαζόμενα στην Ελλάδα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα, να αναθέτει τη διενέργεια ελέγχου των τηρουμένων βιβλίων και τιμολογίων των Φαρμακοβιομηχανιών ή στα αρμόδια Όργανα του ή, κατά περίπτωση, στο Σώμα Ορκωτών Λογιστών.

Με το άρθρο 75 παρ. 1 και 2 του Ν. 1969/91 (ΦΕΚ 167 Α') σε συνδυασμό με το Π.Δ/γμα 226/92 (ΦΕΚ 120Α), τροποποιήθηκε το όλο θεσμικό πλαίσιο που αφορούσε το Ελεγκτικό επάγγελμα και με το άρθρο 18 παρ. 5 του Ν. 2231/94 ο έλεγχος μπορεί να ασκείται πλέον όχι από το Σ.Ο.Λ. αλλά από τις Εταιρείες και Κοινοπραξίες Ορκωτών Ελεγκτών που είναι εγγεγραμμένες στην ιδιαίτερη μερίδα του μητρώου της παρ. 5 του άρθρου 13 του Π.Δ/τος 226/1992.

Ύστερα από τα παραπάνω κρίνεται απαραίτητη η αντικατάσταση της πιο πάνω διάταξης του άρθρου 4 του Ν. 982/79 σε τρόπο ώστε το Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ. να δύναται ν' αναθέτει τον έλεγχο των Φαρμακοβιομηχανιών και σε Εταιρείες ή Κοινοπραξίες που προβλέπονται από το άρθρο 13 του Π.Δ/τος 226/92.

Άρθρο 13

Επικουρική ασφάλιση

1. Στον Ειδικό Λογαριασμό Προσθέτων Παροχών του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., που χορηγεί επικουρική σύνταξη και εφόπας βοήθημα, υπάγονται υποχρεωτικά οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., εφόσον δεν υπάγονται σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης για συνταξιοδότηση ή δε δικαιούνται συντάξεως από το Δημόσιο (Ν. 915/1979, 1211/1981).

Υπάρχει, όμως, ένας μικρός αριθμός ασφαλισμένων του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., οι οποίοι λαμβάνουν ισόβιο πρόσοδο ή σύνταξη από το Δημόσιο όχι λόγω εργασίας σε αυτό αλλά ως απόδοση τιμής, διότι κατέστησαν ανάπηροι κατά τη διάρκεια: α) πολεμικής ή ειρηνικής περιόδου, β) της εθνικής αντίστασης και γ) της δικτατορίας (21.4. 1967 έως 24.7.1974) λόγω της δίωξης που υπέστησαν.

Επειδή προφανώς, δεν ήταν στις προθέσεις του νομοθέτη να φέρει σε δυσμενή οικονομική θέση ανθρώπους, οι οποίοι προσέφεραν στην πατρίδα αποκλειόντάς τους από την ασφάλιση του Ειδικού Λογαριασμού Προσθέτων Παροχών (Ε.Λ.Π.Π.), θεσπίζεται η υπαγωγή τους με ορισμένες προϋποθέσεις στην ασφάλιση του Ειδικού Λογαριασμού, μόνον όμως για τη λήψη σύνταξης. Για λόγους ίσης μεταχείρισης, η ρύθμιση αυτή καλύπτει και τους συνταξιούχους του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και τους δικαιούχους αυτών.

2.α) Οι διατάξεις του άρθρου 58 του Π.Δ/τος 1041/1979 (Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων), όπως αυτές τροποποιήθηκαν, συμπληρώθηκαν και ισχύουν, αναφέρονται στις περιπτώσεις σφραγής συντάξεως και μισθού ή συντάξεων, για τους συνταξιοδοτούμενους από το δημόσιο ή τους συνταξιο-

δοτούμενους κατά παραπομπή με διατάξεις αντίστοιχες με εκείνες των δημοσίων υπαλλήλων.

Επίσης με τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου, ρυθμίζονται και τα θέματα της αναστολής της σύνταξης, της προσμέτρησης του χρόνου της υπηρεσίας για την οποία ο συνταξιούχος δικαιώθηκε τη σύνταξη, της καταβολής των εισφορών καθώς και άλλα συναφή με το θέμα αυτό.

Επειδή με τις διατάξεις αυτές δημιουργούνται ορισμένα προβλήματα στα επικουρικά ταμεία του δημοσίου, οι διατάξεις των οποίων παραπέμπουν ευθέως στις διατάξεις περί συνταξιοδότησης των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά και στα λοιπά επικουρικά ταμεία που οι διατάξεις τους παραπέμπουν στις αντίστοιχες του δημοσίου, θεσπίζεται η ανάλογη εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων και στα ταμεία αυτά.

β) Οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 59 του Π.Δ/τος 1041/1979 (Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων) ορίζουν ότι οι τρίμηνες αποδοχές εξαιρούνται από τη μηνιαία κράτηση υπέρ συντάξεως. Τούτο ορίστηκε ρητά με τη διάταξη της παρ. 17 του άρθρου 6 του Ν. 2227/1994. Οι αναφερόμενες διατάξεις έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους απασχολούνται και συνταξιοδοτούνται από το δημόσιο ή κατά παραπομπή με διατάξεις αντίστοιχες με εκείνες των δημοσίων υπαλλήλων.

Επειδή οι διατάξεις των επικουρικών ταμείων του δημοσίου παραπέμπουν ευθέως στις διατάξεις περί συνταξιοδότησης των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά και των λοιπών επικουρικών ταμείων οι διατάξεις των οποίων παραπέμπουν στις αντίστοιχες του δημοσίου, θεσπίζεται για λόγους ενιαίας πρακτικής και κυρίως για λόγους εναρμόνισης, η ανάλογη εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων και για τα ταμεία αυτά.

3. Από τις διατάξεις του Ν. 4189/1961 προβλέπεται ότι δε χορηγείται σύνταξη από τον Ο.Γ.Α. σε άτομα που δικαιούνται σύνταξη από άλλο ασφαλιστικό οργανισμό.

Οι διατάξεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα να μη δικαιούνται σύνταξη από το Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως Αρτοποιών (Τ.Ε.Α.Α.), όσοι ασκούν το επάγγελμα του αρτοποιού σε πλάεις ή χωριά αγροτικών περιοχών και ασφαλιζονται στο Τ.Ε.Α.Α., γιατί επέλεξαν τη συνταξιοδότησή τους από τον Ο.Γ.Α.

Με τη διάταξη αυτή οι αρτοποιοί της παραπάνω κατηγορίας, θα δικαιούνται πλέον σύνταξη και από το Τ.Ε.Α.Α. Παράλληλα, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για τους ήδη συνταξιούχους του ταμείου, των οποίων η σύνταξη ανεστάλη λόγω συνταξιοδότησής τους από τον Ο.Γ.Α.

4. Από το καταστατικό του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Πειραιώς ορίζεται ότι οι δικηγόροι που εγγράφονται στο παραπάνω ταμείο ως μέτοχοι σε ηλικία μεγαλύτερη των τριάντα (30) ετών, υποχρεούνται να αναγνωρίσουν με εξαγορά τα έτη από το 30ό έτος της ηλικίας τους και μέχρι το έτος της ηλικίας εγγραφής τους, έστω και αν για το χρόνο αυτό έχουν καταβάλει εισφορές σε άλλο Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων.

Με τη διάταξη αυτή οι καθιστάμενοι μέτοχοι του ταμείου δικηγόροι, δεν υποχρεούνται πλέον να αναγνωρίζουν με εξαγορά τον παραπάνω χρόνο αλλά προβλέπεται ρητά ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης. Δίδεται τέλος προθεσμία πέντε (5) μηνών για την ολοκλήρωση ή τη διακοπή της εξαγοράς χρόνου του οποίου έχει ζητηθεί η αναγνώριση.

5. Με τη διάταξη αυτή, η μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων και του εργοδότη προσαυξάνεται λόγω βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών κατά 1,25% και 0,75% αντίστοιχα, προκειμένου οι ασφαλισμένοι του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης, Ασθένειας και Πρόνοιας Λιμενεργατών Πειραιώς να συνταξιοδοτούνται και από το επικουρικό τους ταμείο με προϋποθέσεις ίδιες με εκείνες του κύριου φορέα ως προς το όριο ηλικίας, ήτοι κατά 5 χρόνια ενωρίτερα από το κανονικό όριο ηλικίας που ισχύει για τους υπαγόμενους στο κοινό καθεστώς ασφαλισμένους (60 ετών οι άνδρες αντί 65 και 55 ετών οι γυναίκες αντί 60).

6. Με το Ν. 6022/1935 συστάθηκε ο Ειδικός Λογαριασμός Πρόνοιας Φυματικού Προσωπικού - Τ.Τ.Τ. (Ε.Λ.Π.Φ.Π. - Τ.Τ.Τ.) με σκοπό την προστασία του φυματικού προσωπικού των Τ.Τ.Τ. και τη χορήγηση στους συνταξιούχους των Τ.Τ.Τ. επιδόματος συντάξεως.

Το Δημόσιο από το 1985 (άρθρο 29 Ν. 1759/1985) καλύπτει κάθε έλλειμμα του Ε.Λ.Π.Φ.Π. - Τ.Τ.Τ. και προς το σκοπό αυτό εγγράφεται σχετική πίστωση στον προϋπολογισμό του εποπτευόμενου οργανισμού αυτό Υπουργείου. Ο λογαριασμός αυτός λειτουργεί στο Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αρμοδιότητας Υπουργείου Συγκοινωνιών (Τ.Α.Υ.Α.Υ.Σ.) και έχει ίδιο Διοικητικό Συμβούλιο. Ο αριθμός των δικαιούχων φθίνει κατ' έτος και ήδη τα άτομα που δικαιούνται του επιδόματος συντάξεως ανέρχονται σε 15.

Για το λόγο αυτό, καταργείται ο υφιστάμενος λογαριασμός και το Διοικητικό του Συμβούλιο, οι δε υποχρεώσεις του αναλαμβάνονται από το Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αρμοδιότητας Υπουργείου Συγκοινωνιών με την υποχρέωση κάλυψης των χορηγούμενων βοηθημάτων από το δημόσιο.

Άρθρο 14

Εφάπαξ παροχές

1. Με την παρ. 13 του άρθρου 4 του Ν. 2320/1995, το τακτικό προσωπικό του πρώην Εθνικού Θεάτρου, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και της Εθνικής Λυρικής Σκηνής που μεταφέρεται ή μετατάσσεται με τα άρθρα 4 και 12 του Ν. 2273/1994 στο Υπουργείο Πολιτισμού, σε άλλα Υπουργεία, σε Ν.Π.Δ.Δ., ή σε Ν.Π.Ι.Δ. εξακολουθεί να διέπεται από το ασφαλιστικό καθεστώς κύριας και επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας, καθώς και υγειονομικής περίθαλψης που είχε πριν από τη μεταφορά ή μετάταξή του.

Όσον αφορά το εφάπαξ βοήθημα των υπαλλήλων αυτών, προβλέφθηκε με την εν λόγω διάταξη η μεταφορά των λογαριασμών του Ν. 103/1975 στους οποίους υπήγουν, σε ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Πολιτισμού μαζί με όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους για τη συνέχιση της ασφάλισής τους, σύμφωνα με το καθεστώς του Ν. 103/1975 και την καταβολή εφάπαξ βοηθήματος κατά την αποχώρησή τους.

Όμως επειδή σύμφωνα με το Ν. 2362/1995 δεν επιτρέπεται η σύσταση τέτοιων λογαριασμών στο δημόσιο, θεσπίζεται η διάταξη αυτή με την οποία προβλέπεται ότι οι σχετικές εισφορές των παραπάνω υπαλλήλων αποδίδονται στον κρατικό προϋπολογισμό προς τον οποίο θα μεταφερθούν και οι ήδη παρακρατηθείσες εισφορές και από τον οποίο θα λάβουν το προβλεπόμενο από το Ν. 103/1975 εφάπαξ βοήθημα.

Η παραπάνω διάταξη εφαρμόζεται και στους υπαλλήλους

του Εθνικού Θεάτρου, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του Ν. 2335/1995 είχαν πάψει πλέον να είναι υπάλληλοι των παραπάνω νομικών προσώπων.

2. Οι τακτικοί υπάλληλοι του Γενικού Νοσοκομείου Παιδών Πεντέλης, μετά την ένταξή τους στο Ε.Σ.Υ., υπάγονται στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων και για εφάπαξ βοήθημα στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων.

Επειδή το εφάπαξ βοήθημα των υπαλλήλων αυτών για το χρονικό διάστημα που το νοσοκομείο ήταν Ν.Π.Δ.Δ. και υπήγουν στο καθεστώς του Ν. 103/1975 θα υπολογισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης, αν και η υπηρεσία είναι ενιαία και για να μη συμβεί αυτό, θεσπίζεται η διάταξη αυτή.

3. Σύμφωνα με το Π.Δ. 177/1984, ο χρόνος προϋπηρεσίας των υπαλλήλων του Ι.Κ.Α., που διανύθηκε με οποιαδήποτε σχέση στο Ι.Κ.Α. ή σε οργανισμό που έχει συγχωνευθεί σε αυτό, αναγνωρίζεται ως χρόνος ασφάλισης στον Ειδικό Λογαριασμό Πρόνοιας Προσωπικού του Ι.Κ.Α., εφόσον οι υπάλληλοι υποβάλλουν αίτηση μέσα σε ένα χρόνο από την ημερομηνία υπαγωγής τους στο λογαριασμό αυτό. Πολλοί υπάλληλοι, που ασφαλίστηκαν στο λογαριασμό μετά την έκδοση του Π.Δ.τος 177/1984, έχασαν την προθεσμία του έτους που προβλέπεται από το εν λόγω διάταγμα, για την υποβολή της αίτησης για αναγνώριση λόγω ελλιπούς ενημέρωσής τους, με αποτέλεσμα ορισμένες αιτήσεις, είτε να υποβληθούν εκπρόθεσμα, είτε να μην έχουν υποβληθεί καθόλου. Με τη διάταξη αυτή δίδεται νέα προθεσμία διάρκειας ενός (1) έτους για την άσκηση του παραπάνω δικαιώματος.

4. Οι υπάλληλοι του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου της Ελλάδος είναι ασφαλισμένοι στο Ταμείο Πρόνοιας Ξενοδόχων για την καταβολή εφάπαξ βοηθήματος.

Δεδομένου ότι στο ταμείο αυτό ασφαλιζονται οι ξενοδόχοι για τη λήψη κύριας σύνταξης και όχι για εφάπαξ βοήθημα, οι δε υπάλληλοι του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου είναι ασφαλισμένοι στο εν λόγω ταμείο από την εποχή που αυτό κατέβαλε εφάπαξ βοήθημα και στους ξενοδόχους, με τη διάταξη αυτή εξαιρούνται οι υπάλληλοι από την ασφάλιση του εν λόγω ταμείου και υπάγονται στις διατάξεις του Ν. 103/1975, σύμφωνα με τις οποίες θα λαμβάνουν εφάπαξ βοήθημα από το ξενοδοχειακό επιμελητήριο, έναντι καταβολής ασφαλιστικών εισφορών, όπως ισχύει και για τους υπαλλήλους των περισοτέρων Ν.Π.Δ.Δ.

5. Με την παρ. 1 του άρθρου 1 του Π.Δ. 197/8.7. 1996, στο καταστατικό του κλάδου πρόνοιας του Ταμείου Πρόνοιας Προσωπικού Ο.Λ.Θ., συμπεριλήφθηκαν ρητά και τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας για τον προσδιορισμό του εφάπαξ βοηθήματος των εξερχόμενων ασφαλισμένων του, ύστερα από την άρνηση του παρέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου να εγκρίνει τα σχετικά εντάλματα για την καταβολή εφάπαξ βοηθημάτων, στα οποία είχαν υπολογισθεί και τα παραπάνω επιδόματα, ενώ δεν υπήρχε ρητή καταστατική διάταξη. Επιπλέον, με την ίδια παράγραφο προβλέφθηκε και η αύξηση του παρεχομένου εφάπαξ βοηθήματος κατά ποσοστό 20%.

Στο εν λόγω διάταγμα, το οποίο δημοσιεύτηκε στις 11.7. 1996, δόθηκε αναδρομική ισχύς 12 μηνών από τη δημοσίευσή του, σύμφωνα με το Ν. 1275/1982. Επειδή υπήρχε μεγάλη καθυστέρηση στην έκδοση του παραπάνω προεδρικού διατάγματος,

γι' αυτό συμπεριλαμβάνονται και οι εξελθόντες της υπηρεσίας από 1.1.1995 μέχρι 10.7.1995.

6. Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 2079/1992, ο μεν κλάδος συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Τυπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών συγχωνεύτηκε στο Ι.Κ.Α., ο δε κλάδος πρόνοιας αυτού καταργήθηκε.

Παράλληλα, προβλέφθηκε ότι το διαθέσιμο κεφάλαιο του καταργούμενου κλάδου πρόνοιας θα διανεμηθεί από το Ι.Κ.Α. στους ασφαλισμένους του κλάδου, που θα είχαν τις προϋποθέσεις που ο νόμος όριζε, εφόσον όμως είχαν υποβάλει σχετική αίτηση εντός δύο (2) ετών από την ισχύ του νόμου, δηλαδή μέχρι 27.8.1994.

Επειδή: α) έχουν υποβληθεί αρκετές αιτήσεις εκπρόθεσμα από ασφαλισμένους που δεν ενημερώθηκαν, έγκαιρα και β) η διαδικασία εξεύρεσης του χρόνου ασφάλισης από τους εργοδοτικούς φακέλους του συγχωνευθέντος ταμείου δεν έχει ακόμη περατωθεί, παρατείνεται η προθεσμία, ώστε και τα άτομα αυτά να συμπεριληφθούν στη διανομή του ποσού του καταργηθέντος κλάδου πρόνοιας.

7. Σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 1 και του άρθρου 4 του Ν. 2079/1992, το Ι.Κ.Α. ως καθολικός διάδοχος του τέως Τ.Α.Τ., πρέπει να προβεί στη διανομή του ποσού του καταργηθέντος κλάδου πρόνοιας του συγχωνευθέντος ταμείου, αφού προηγουμένως προσδιοριστεί ο ακριβής αριθμός των δικαιούχων και οι ημέρες ασφάλισής τους στον κλάδο αυτό.

Η συγκεκριμένη όμως εργασία είναι και δυσχερής και μακροχρόνια, αφού η ενημέρωση των ατομικών πινακίδων με το χρόνο ασφάλισης του κάθε ασφαλισμένου εκκρεμεί από 20ετίας και πλέον.

Ήδη, έχει παρέλθει τετραετία από την έκδοση του νόμου της συγχώνευσης, χωρίς να εκδοθεί καμία απόφαση επιστροφής, παρά τις προσπάθειες των υπηρεσιών του Ι.Κ.Α.

Επειδή συνεχώς υποβάλλονται αιτήματα από τους ενδιαφερόμενους και μάλιστα ορισμένοι κατέφυγαν στη δικαιοσύνη με αγωγές και ζητούν εντόκως το δικαιούμενο ποσό του κλάδου πρόνοιας, αν και από τις διατάξεις του Ν. 2079/1992 δεν προβλέπεται έντοκη καταβολή, και επειδή το αίτημα κρίνεται δίκαιο, επιβάλλεται η θέσπιση της διάταξης αυτής με την οποία προβλέπεται ότι το ποσό που θα διανεμηθεί από 1.7.1996 και μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της κάθε απόφασης επιστροφής, θα είναι έντοκο.

8. Μέχρι το Μάιο 1992 στο εφάπαξ βοήθημα που χορηγεί το Τ.Π.Π. - Ο.Σ.Ε. στους ασφαλισμένους του υπήρχε ανώτατο όριο, το οποίο είχε θεσπιστεί βάσει του Α.Ν. 173/67, εξαιτίας της ύπαρξης κοινωνικού πόρου υπέρ του Ταμείου.

Επειδή, όπως κρίθηκε δικαστικώς, για να δικαιολογείται η ύπαρξη ανωτάτου ορίου στο εφάπαξ βοήθημα, η συμβολή του κοινωνικού πόρου στα έσοδα του Ταμείου πρέπει να είναι ουσιώδης, στο άρθρο 10 του Ν. 2042/1992 προβλέφθηκε η μη ύπαρξη ανωτάτου ορίου στο παραπάνω εφάπαξ βοήθημα από 29.7.1991 σε κάθε περίπτωση που η συμβολή του κοινωνικού πόρου στα έσοδα του Ταμείου δεν είναι ουσιώδης. Η διάταξη αυτή περιέλαβε από 1.1.1985 και εφεξής και όσους αποχώρησαν από την υπηρεσία κατά το διάστημα αυτό, εφόσον είχε κριθεί δικαστικώς ότι κατά την προηγούμενη από την αποχώρησή τους

διαχειριστική περίοδο τα έσοδα του Ταμείου από τον κοινωνικό πόρο δεν ήταν ουσιώδη.

Πρώην ασφαλισμένοι του Ταμείου που αποχώρησαν από την υπηρεσία πριν το έτος 1985 έχουν προσφύγει στα δικαστήρια για να λάβουν διαφορά βοήθηματος για τους ίδιους λόγους που διακαιώθηκαν και οι μετά το 1985 αποχωρήσαντες συνάδελφοί τους. Επίσης, πρώην ασφαλισμένοι του Ταμείου που αποχώρησαν από την υπηρεσία κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.1967 ως 14.5.1992 και έχουν λάβει συμπληρωματικό εφάπαξ βοήθημα, έχουν προσφύγει δικαστικώς ζητώντας να λάβουν τόκους λόγω καθυστέρησης της καταβολής του βοηθήματος αυτού.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να έχει δημιουργηθεί στο Ταμείο τεράστιο πρόβλημα, τόσο εξαιτίας της ανάγκης υποστήριξης από το Ταμείο των εκκρεμοσύν υποθέσεων, όσο και της οικονομικής επιβάρυνσης που θα προκληθεί από την τυχόν ικανοποίηση των παραπάνω ενδιαφερομένων, η οποία συνολικά θα ανέλθει σε ένα δισεκατομμύριο δραχμές περίπου.

Για αυτούς τους λόγους και κατόπιν ομόφωνης απόφασης του Δ.Σ. του Τ.Π.Π. - Ο.Σ.Ε., ενόψει και της οικονομικής κατάστασης του Ταμείου το οποίο παρουσιάζει έλλειμμα κατά την αναλογιστική μελέτη που συντάχθηκε το 1997, θεσπίζεται η διάταξη αυτή.

9. Με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 1977/1991 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στη συνταξιοδοτική προστασία παθόντων από βίαιο συμβάν, οι οποίοι για το λόγο αυτό λαμβάνουν πλήρη σύνταξη, υπολογιζόμενη επί του μισθού του προκαταληκτικού κλιμακίου ή προκαταληκτικού βαθμού στον οποίο θα εξελίσσονταν μισθολογικά ή βαθμολογικά σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος.

Παρά το γεγονός ότι το άρθρο 3 του ίδιου νόμου, προβλέπει ότι οι παραπάνω διατάξεις έχουν εφαρμογή και στους αντίστοιχους φορείς επικουρικής ασφάλισης, δεν προβλέπει την καταβολή αυξημένου εφάπαξ βοηθήματος στα πρόσωπα αυτά από τα κλαδικά Ταμεία Πρόνοιας αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων στα οποία υπήγοντο.

Για το λόγο αυτό κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση της διάταξης αυτής.

10. Οι υπάλληλοι της Εργατικής Εστίας συνέστησαν το 1950 Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Εργατικής Εστίας (Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου) με σκοπό μεταξύ άλλων την παροχή εφάπαξ βοήθηματος στους εξερχόμενους με σύνταξη υπαλλήλους του Οργανισμού Εργατικής Εστίας. Στο άρθρο 5 του κανονισμού του Ταμείου αυτού περιελήφθη και η προβλεπόμενη από το άρθρο 8 του Ν. 678/77 συνεισφορά του Ο.Ε.Ε., η οποία ανέρχεται 0,50% επί των ετησίων εσόδων της Εργατικής Εστίας.

Παράλληλα, από το 1975, οι εν λόγω υπάλληλοι υπήχθησαν υποχρεωτικά και στο καθεστώς του Ν. 103/75, με τις διατάξεις του οποίου χορηγείται εφάπαξ βοήθημα στους υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ. που δεν ασφαλίζονται για εφάπαξ βοήθημα σε άλλο ταμείο ή φορέα πρόνοιας.

Το άρθρο 2 παράγραφος 2 του Ν. 2084/92, προέβλεψε ότι ως φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης χαρακτηρίζονται, εκτός των ασφαλιστικών ταμείων και τα Ταμεία ή Κλάδοι ή Λογαριασμοί που λειτουργούν με τη μορφή Ν.Π.Ι.Δ., οι υπηρεσίες και κάθε άλλος φορέας, ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, που χορη-

γούν μεταξύ των άλλων και εφάπαξ βοηθήματα, εφόσον καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά ή κοινωνικός πόρος.

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, μετά από ερώτημα της Γ.Γ.Κ.Α., γνωμοδότησε ότι οι υπάλληλοι της Εργατικής Εστίας δε δικαιούνται εφάπαξ βοηθήματος με τις διατάξεις του Ν. 103/75, επειδή ασφαλιζονται στο Τ.Α.Π.Ε.Ε., το οποίο αποτελεί αναμφιβόλως φορέα κοινωνικής ασφάλισης κατά την έννοια του Ν. 2084/92 λόγω της υπάρξεως κοινωνικού πόρου.

Κατόπιν αυτών οι ανωτέρω υπάλληλοι δεν μπορούν να συνεχίσουν να ασφαλιζονται στο καθεστώς του Ν. 103/75, παρά μόνο αν καταργηθεί ο Κοινωνικός Πόρος του Τ.Α.Π.Ε.Ε. και για το λόγο αυτό θεσπίζεται η διάταξη αυτή.

Άρθρο 15

Διαδοχική ασφάλιση

1. Με τη διάταξη αυτή ρυθμίζεται ο τρόπος με τον οποίο θα εισπράττονται τα ποσά σύνταξης που υποχρεώθηκε, κατόπιν απόφασης αρμοδίου οργάνου, να καταβάλει ένας αναρμόδιος οργανισμός, που συνταξιοδότησε ασφαλισμένο με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης και μετά ορίστηκε άλλος οργανισμός ως αρμόδιος για την απονομή της σύνταξης.

2. Η προτεινόμενη προσθήκη που επιδιώκει την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 1405/83 (άρθρ. 11) όπως αυτές ισχύουν, κρίνεται αναγκαία για τον εξής λόγο:

Με το νομοθετικό καθεστώς του Ν. 1405/83 (άρθρ. 10 και 11) καθορίστηκαν δύο μέθοδοι υπολογισμού του ποσού της σύνταξης στη Διαδοχική Ασφάλιση, ανάλογα με την κατηγορία των φορέων της διαδοχικής ασφάλισης και τις χρονολογίες υπαγωγής σ' αυτήν.

Με την πρώτη μέθοδο που εφαρμόζεται σε πρόσωπα που ασφαλίστηκαν μέχρι 31.12.78 διαδοχικά σε Οργανισμούς με την αυτή ιδιότητα, δηλ. ως μισθωτοί ή ως αυτοτελώς απασχολούμενοι, ο απονέμων οργανισμός υπολογίζει το ποσό της σύνταξης σύμφωνα με τη νομοθεσία του, σαν να είχε διανυθεί ολόκληρος ο χρόνος ασφάλισης σ' αυτόν και καταβάλλει ολόκληρο το ποσό της σύνταξης μαζί με τις προβλεπόμενες προσαυξήσεις (άρθρ. 10 Ν. 1405/83).

Η δεύτερη μέθοδος, που αφορά αιτήσεις συνταξιοδότησης μετά την 1.1.79, εφαρμόζεται: α) στους ασφαλισμένους που είχαν υπαχθεί διαδοχικά από την ασφάλιση φορέα μισθωτών στην ασφάλιση φορέα αυτοτελώς απασχολούμενων και αντίστροφα και β) στους ασφαλισμένους που για πρώτη φορά από 1.1.79 και μετά ασφαλίτηκαν διαδοχικά σε οποιοδήποτε φορέα ασφάλισης.

Κατά τη μέθοδο αυτή το ποσό της σύνταξης είναι το άθροισμα των τμημάτων του ποσού της σύνταξης που προσδιορίζεται από τον απονέμοντα και τους άλλους οργανισμούς που συμμετέχουν στη δαπάνη συνταξιοδότησης (άρθρ. 11 Ν. 1405/83).

Από τις πάγιες διατάξεις του νόμου αυτού, εξαιρέθηκαν με την παρ. 3 του άρθρου 18 του Ν. 2079/92, τα πρόσωπα που είχαν ασφαλισθεί μέχρι 31.12.78 σε ένα φορέα μισθωτών και από 1.1.79 και μετά υπήχθησαν στην ασφάλιση άλλου φορέα μισθωτών, παρέμειναν όμως απασχολούμενοι στον ίδιο εργοδότη.

Επειδή όμως η εφαρμογή της διάταξης αυτής δημιουργήσει αφενός μεν ανισότητες μεταξύ των ασφαλισμένων, αφού είχε ως συνέπεια να διαφοροποιείται ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης, αφετέρου αναιολόγητες σημαντικές επιβαρύνσεις στους α-

πονέμοντες οργανισμούς, κρίνεται αναγκαία η νομοθετική της ρύθμιση, ώστε στο μέλλον, όλα τα πρόσωπα της κατηγορίας αυτής να αντιμετωπίζονται κατά τρόπο ενιαίο.

Άρθρο 16

Τροποποιήσεις ασφαλιστικής νομοθεσίας

1. Με την παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 2335/1995, επεκτάθηκε η εφαρμογή του άρθρου 39 του Ν. 2084/1992 (ασφάλιση σε ένα φορέα) και στους ανεξάρτητα απασχολούμενους (ήδη ασφαλισμένους στους ασφαλιστικούς φορείς Τ. Νομικών, Τ.Σ.Α.Υ., Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.), οι οποίοι απασχολούνται συγχρόνως και ως ελεύθεροι επαγγελματίες και εισήλθαν στην παραγωγική διαδικασία και ασφαλίτηκαν ως εκ τούτου για πρώτη φορά σε ασφαλιστικό φορέα που ασφαρίζει αυτοαπασχολούμενους, πριν από την 1.1.93. Στους ανωτέρω δόθηκε το δικαίωμα της προαιρετικής ασφάλισης στο δεύτερο ασφαλιστικό φορέα με την υποβολή σχετικής αίτησης εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριών (3) μηνών, από τη δημοσίευση του νόμου, η οποία όμως έληξε στις 6.12.1995.

Επειδή το ανωτέρω χρονικό διάστημα της 3μηνιας προθεσμίας ήταν πολύ περιορισμένο, με αποτέλεσμα πολλοί ενδιαφερόμενοι, μεταξύ των οποίων και αρκετοί οι οποίοι επλήρυναν από δεκαετίας και πλέον στο Τ.Ε.Β.Ε. και ευρίσκονται εν όψει συνταξιοδότησης, να μην προλάβουν να ενημερωθούν και να ασκήσουν έγκαιρα αυτό τους το δικαίωμα, με τη διάταξη αυτή δίνεται νέα προθεσμία 6 μηνών για την άσκηση του παραπάνω δικαιώματος.

2. Με το άρθρο 35 του Ν. 2084/1992 καθορίστηκε για τους φορείς ασφάλισης ασθένειας αυτοαπασχολούμενων που δε χορηγούν παροχές σε χρήμα, η εισφορά των ασφαλισμένων σε ποσοστό 6,75% και η συμμετοχή του κράτους σε 3,40%.

Επειδή αναγράφηκε από παραδρομή ότι το ποσοστό εισφοράς των ασφαλισμένων είναι 6,75% αντί 6,45% που είναι και το ορθό, αντικαθίσταται το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Ν. 2084/1992 με το ορθό ποσοστό.

3. Με τις διατάξεις του Ν. 2084/1992 συνδέθηκαν οι εισφορές των αυτοαπασχολούμενων, οι καταβαλλόμενες στους δικαιούχους μηνιαίες συντάξεις και η κρατική εισφορά για τους νεοασφαλιζόμενους, με το μέσο μηνιαίο κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν (Α.Ε.Π.) του έτους 1991, που είχε καθορισθεί στις 105.000 δρχ.

Επειδή εν τω μεταξύ το ποσό αυτό αναθεωρήθηκε στη διαδρομή της 5ετίας που πέρασε και αυτό ενδεχομένως να δημιουργήσει προβλήματα στην εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, με τη διάταξη αυτή ορίζεται ρητά ότι όπου αναφέρεται το μέσο κατά κεφαλή Α.Ε.Π., αυτό ανέρχεται στο ποσό των 105.000 δρχ.

4. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 4 του Ν. 2335/1995 παρατάθηκε ο χρόνος ολοκλήρωσης της προσαρμογής της εισφοράς που καταβάλλουν οι δικηγόροι και οι μηχανικοί, αντί την 1.1.1996 που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 19 του Ν. 2150/1995, την 1.1.1998.

Η ρύθμιση αυτή έχει ανάλογη εφαρμογή σε όλους τους φορείς και κλάδους ασφάλισης των δικηγόρων και των ασφαλισμένων του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., συμπεριλαμβανομένων και των από 1.1.1993 ασφαλισμένων, γεγονός που εάν εφαρμοσθεί από τους φορείς ή κλάδους προνοίας και υγείας, θα προκαλέσει μείωση,

στα έσοδά τους, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ανταποκριθούν στις συνεχώς αυξανόμενες οικονομικές υποχρεώσεις τους.

Το παραπάνω χρονικό διάστημα της σταδιακής προσαρμογής των εισφορών, που έληξε στις 31.12.1995, κρίνεται αρκετό και δε θα προκαλέσει επιβάρυνση στους ασφαλισμένους, αντίθετα περαιτέρω συνέχιση του μεταβατικού σταδίου, θα έχει επιπτώση στα οικονομικά των ασφαλιστικών οργανισμών.

Με τη διάταξη αυτή καταργείται το ως άνω μεταβατικό στάδιο για τους φορείς ή κλάδους ασθένειας και πρόνοιας, ενώ θα παραμείνει σε ισχύ για τους κλάδους σύνταξης και επικούρησης για τους παλιούς και νέους ασφαλισμένους.

5. Από τις διατάξεις των άρθρων 38 και 56 του Ν. 2084/1992, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου, προβλέπεται ότι το εφάπαξ βοήθημα χορηγείται στους δικαιούχους που συνταξιοδοτούνται λόγω θανάτου από το φορέα κύριας ασφάλισης στον οποίο ήταν ασφαλισμένος ο θανών.

Επειδή οι παροχές των φορέων πρόνοιας στηρίζονται σχεδόν αποκλειστικά στις εισφορές των ασφαλισμένων και μάλιστα για τους από 1.1.1993 και εφεξής εισερχόμενους για πρώτη φορά στην παραγωγική διαδικασία, έχει θεσπισθεί ενιαία εισφορά για τους εν λόγω φορείς, με την οποία επιβαρύνεται αποκλειστικά ο ασφαλισμένος (άρθρο 37 παρ. 1 Ν. 2084/1992).

Με τη διάταξη αυτή δικαιούνται το εφάπαξ βοήθημα του θανόντος ο επιζών σύζυγος και τα τέκνα αυτού ανεξάρτητα αν δικαιούνται ή όχι σύνταξη από τον κύριο φορέα.

6. Από την παρ. 5 του άρθρου 8 του Ν. 2335/95 ορίζεται ότι στους φορείς ή κλάδους επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας, στους οποίους προβλέπεται ενιαία ασφαλιστική εισφορά, παρέχεται η δυνατότητα να κατανέμεται και να αναπροσαρμόζεται η εν λόγω εισφορά και επιπλέον να διαχωρίζονται οι φορείς ή κλάδοι αυτοί σε αυτοτελείς κλάδους με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από γνώμη του οικείου φορέα.

Επειδή υπάρχουν φορείς, οι οποίοι διαθέτουν ενιαίο κλάδο ασθένειας και πρόνοιας με ενιαία εισφορά, με συνέπεια κάθε φορά που απαιτείται τροποποίηση του καταστατικού τους που αφορά τη μια ή την άλλη παροχή, να δημιουργείται πρόβλημα κατά τον υπολογισμό της επιβάρυνσης που προκύπτει, στην περίπτωση που οι εν λόγω τροποποιήσεις έχουν οικονομικές επιπτώσεις, επεκτείνεται η εφαρμογή της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 8 του Ν. 2335/95 και στους φορείς αυτούς.

7. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του Ν. 2335/1995 ορίστηκε ότι οι διατάξεις που προβλέπουν αναγνώριση άλλων χρόνων, πλην των αναφερόμενων στο άρθρο 40 του Ν. 2084/1992 για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης, καταργούνται από 1.1.1997.

Επειδή όμως πολλοί ασφαλισμένοι έχασαν την παραπάνω προθεσμία, παρατείνεται η προθεσμία κατάργησης των παραπάνω διατάξεων μέχρι 1.1.1998. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του Ν. 2335/1995.

8. Με το άρθρο 2 του Π.Δ/τος 433/1988 δόθηκε η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών - Θεσσαλονίκης, να αναγνωρίσουν χρόνο απασχόλησής τους μέχρι τέσσερα (4) χρόνια, σαν συντάκτες ή υ-

πάλληλοι στις ημερήσιες εφημερίδες και στους κρατικούς Ρ/Τ σταθμούς με σχέση εξαρτημένης εργασίας, για τον οποίο δεν είχαν ασφαλισθεί ούτε στο Τ.Σ.Π.Ε.Α.Θ., ούτε σε άλλο ταμείο και εφόσον βέβαια υπέβαλαν σχετική αίτηση μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών (3) μηνών. Με το Π.Δ. 24/1992 δόθηκε νέα τριμηνιαία προθεσμία από 30.1.1992 μέχρι 30.4.1992.

Επειδή όμως μικρός αριθμός ασφαλισμένων του Τ.Σ.Π.Ε.Α.Θ. δεν μπόρεσε να υποβάλει αίτηση αναγνώρισης προϋπηρεσίας και για να μην υπάρχουν κενά στην ασφάλισή τους παρόλο που υπήρξε απασχόληση, θεωρείται σκόπιμο να δοθεί μια νέα τριμηνιαία παράταση στην προθεσμία του άρθρου 2 του Π.Δ. 433/1988.

Άρθρο 17 Κατασκηνώσεις

Στους σκοπούς των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν. 1276/1982, περιλαμβάνεται η οργάνωση και λειτουργία παιδικών κατασκηνώσεων. Κατά το έτος 1996 φιλοξενήθηκαν σε αυτές περίπου 30.000 παιδιά, ηλικίας 6-14 ετών και η συνολική δαπάνη των φορέων κοινωνικής ασφάλισης ανήλθε σε 4,8 δισ. δραχμές περίπου.

Επειδή η πρόθεση του υπουργείου είναι να συνεχισθεί η λειτουργία του θεσμού, παρά το πραγματικό γεγονός ότι το κόστος των κατασκηνώσεων αυξάνεται κάθε χρόνο σημαντικά, με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου προβλέπεται ότι, στην περίπτωση που οι ασφαλιστικοί οργανισμοί αδυνατούν να οργανώσουν δικές τους ή να μισθώσουν παιδικές κατασκηνώσεις, δίνεται σε αυτούς η δυνατότητα, ύστερα από έγκριση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: α) να καλύπτουν τις δαπάνες για την αποστολή παιδιών σε κατασκηνώσεις του δημοσίου ή των Ν.Π.-Δ.Δ. ή οργανισμών με κοινωφελή χαρακτήρα, και β) να μπορούν να διαθέτουν ποσά για ιδιωτικές κατασκηνώσεις καταβάλλοντας ημερήσιο τροφείο, το ύψος του οποίου καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται κάθε φορά με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Επίσης, προβλέπεται για λόγους εθνικούς και κοινωνικούς, η διάθεση ποσών από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, για τη φιλοξενία παιδιών που οι γονείς τους δεν είναι ασφαλισμένοι ή συνταξιούχοι των φορέων αυτών.

Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί θα έχουν τη δυνατότητα, ύστερα από πρόταση του Υπουργείου Εξωτερικών με απόφαση των Δ.Σ. τους, να φιλοξενούν περιορισμένο αριθμό παιδιών, όπως παιδιά Ελλήνων ομογενών που ζουν στο εξωτερικό και παιδιά που προέρχονται από χώρες που βρισκονται σε εμπόλεμη κατάσταση ή από χώρες που έχουν πληγεί από σοβαρές φυσικές ή περιβαλλοντολογικές καταστροφές.

Τέλος, με κοινή υπουργική απόφαση καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις λειτουργίας των κατασκηνώσεων, η διαβάθμισή τους σε κατηγορίες και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 18

Απλούστευση διαδικασιών

1. Από το άρθρο 17 παρ. 8 του Ν. 4497/1966, προβλέπεται ότι οι εκάστοτε ισχύουσες για το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων μη βασικές διατάξεις, δύνανται να τροποποιούνται, να συμπληρώνονται, να καταργούνται και να κωδικοποιούνται σε ε-

νιαίο κείμενο με Β.Δ/γμματα (Π.Δ/γμματα), που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Εργασίας (τώρα Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων), μετά από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του ταμείου και του Σ.Κ.Α.

Βασικές διατάξεις που δεν μπορούν να θιγούν με τα ανωτέρω διατάγματα θεωρούνται μόνο αυτές που αφορούν την καθιέρωση κοινωνικών εισφορών ή βαρών του δημοσίου υπέρ του ταμείου, την επιβολή νέων ή τροποποίηση ισχυουσών ποινικών κυρώσεων, την αυξομείωση του χρόνου της ισχύουσας πενταετούς παραγραφής και το ανεκχώρητο και ακατάσχετο των ασφαλιστικών παροχών. Επειδή η διαδικασία έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων, μετά από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, είναι χρονοβόρα και η συχνότητα μεταβολής των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών απαιτεί ένα περισσότερο ευέλικτο σύστημα για την ταχεία προσαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας στα νέα δεδομένα, θεσπίζεται όπως η τροποποίηση, η συμπλήρωση ή η κατάργηση των μη βασικών διατάξεων κατά τα ανωτέρω γίνεται με υπουργική απόφαση.

2. Μέχρι σήμερα, δεν υπήρχε εξουσιοδότηση για την τροποποίηση της νομοθεσίας που διέπει το Ταμείο Αρωγής Οπλιτών Χωροφυλακής. Η έλλειψη τέτοιας εξουσιοδότησης είχε ως αποτέλεσμα την ανάγκη θέσπισης νομοθετικών ρυθμίσεων κάθε φορά που έπρεπε να τροποποιηθεί η νομοθεσία που διέπει το ταμείο, διαδικασία ιδιαίτερα χρονοβόρα και αναποτελεσματική. Άλλωστε η νομοθεσία των περισσότερων ασφαλιστικών οργανισμών τροποποιείται, αντικαθίσταται ή συμπληρώνεται με κανονιστική πράξη (υπουργική απόφαση ή προεδρικό διάταγμα).

Με τη διάταξη αυτή δίνεται η δυνατότητα τροποποίησης των μη βασικών καταστατικών διατάξεων του ταμείου αυτού με υπουργικές αποφάσεις.

3. Με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 13 του Ν. 2335/1995 θεσπίστηκε εξουσιοδοτική διάταξη, με την οποία προβλέπεται ότι με απόφαση του υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Πρόνοιας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων και γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας δύνανται να αυξάνονται οι πόροι που αφορούν τις εισφορές των ασφαλισμένων του ταμείου αυτού.

Η εν λόγω διάταξη θεσπίστηκε για λόγους ευελιξίας, αφού μέχρι τώρα η αναπροσαρμογή των εισφορών γινόταν με Π.Δ/γμα, μια διαδικασία εξαιρετικά χρονοβόρα. Έτσι, για λόγους εναρμόνισης με τη διάταξη αυτή, προβλέπεται ότι και οι λοιπές τροποποιήσεις των καταστατικών διατάξεων του ταμείου θα γίνονται με την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 19

Θέματα προσωπικού

1.α. Συνιστώνται στα γραφεία του διοικητή, του υποδιοικητή Ι.Κ.Α. και του Ο.Γ.Α. καθώς και στο γραφείο του διοικητή του Τ.Ε.Β.Ε. θέσεις Ειδικών Συνεργατών με υψηλά προσόντα, προκειμένου να υποβοηθήσουν τις Διοικήσεις των παραπάνω οργανισμών στην άσκηση του έργου τους, δεδομένου του μεγέθους των οργανισμών αυτών και του κεντρικού ρόλου που διαδραματίζουν στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και ιδιαίτερα ενόψει των συνεχώς μεταβαλλόμενων συνθηκών στον τομέα αυτό.

β. Στη Νομική υπηρεσία του Ι.Κ.Α. υπηρετούν 45 δικηγόροι (πραβλέπονται 95 θέσεις) αριθμός ο οποίος δεν επαρκεί για την υποστήριξη της σωρείας των δικαστικών υποθέσεων που αντιμετωπίζει το Ίδρυμα.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, μεγάλος αριθμός υποθέσεων να χάνονται από το Ίδρυμα συνεπεία ερημοδικίας, απώλειας προθεσμιών ή πλημμελούς υποστήριξης.

Επειδή το Ι.Κ.Α. πολλές φορές αντιμετωπίζει δικαστικές υποθέσεις από την έκβαση των οποίων διακυβεύονται τεράστια ποσά, καθίσταται απαραίτητη η δυνατότητα ελεύθερης ανάθεσης σοβαρών περιπτώσεων σε δικηγόρο ή δικηγόρους από το Δ.Σ. του Ιδρύματος.

2. Στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων υπηρετούν 133 γιατροί με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου του Ν. 1057/80, των οποίων οι συμβάσεις δεν ανανεώθηκαν, παραμένουν δε άτυπα και προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στα Νοσοκομεία του Ιδρύματος και σε Σταθμούς Πρώτων Βοηθών (Σ.Α.Β.). Η παραμονή τους και πέραν της ημερομηνίας ισχύος της αρχικής σύμβασής τους κρίθηκε αναγκαία από τη Διοίκηση του Ι.Κ.Α., γιατί τα άτομα αυτά κάλυπταν πάγιες ανάγκες των Νοσοκομείων του Ιδρύματος, η δε απομάκρυνσή τους θα δημιουργούσε ανυπέβλητα προβλήματα στην ομαλή λειτουργία τους.

Επειδή το προσωπικό αυτό με την αποκτηθείσα πολύπλευρη πείρα του στο αντικείμενο της απασχόλησής του, κρίνεται αναγκαίο και απαραίτητο για την απρόσκοπτη και ακώλυτη λειτουργία των θεραπευτηρίων του Ι.Κ.Α., επιδιώκεται η τακτοποίησή του με τη διάταξη αυτή.

3. Με τη συγχώνευση του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών (Τ.Ε.Α.Ε. Δ.Ε.Ε.) στο Ι.Κ.Α. (Π.Δ. 200/5.7.96 ΦΕΚ 159/α/12.7.96) μεταφέρθηκαν στο Ίδρυμα (20) θέσεις καθαριστριών υδρομυθών μι σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου με τρίωρη απασχόληση ημερησίως.

Στις 19 από τις 20 αυτές θέσεις υπηρετούν σήμερα υφιστάμενες καθαρίστριες.

Το Ίδρυμα σήμερα αντιμετωπίζει προβλήματα λειτουργίας στον ευαίσθητο τομέα της καθαριότητας λόγω της έλλειψης καθαριστριών (επί του συνόλου των 1144 προβλεπομένων από τον Οργανισμό του Ι.Κ.Α. θέσεων υπάρχουν 323 κενές θέσεις), αφού οι μονάδες Ασφάλισης Υγείας και τα Ιατρεία του έχουν αυξηθεί με αποτέλεσμα οι υπάρχουσες καθαρίστριες να καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια για την αντιμετώπιση της κατάστασης.

Επειδή οι ανωτέρω 19 καθαρίστριες ένεκα της σύμβασής τους εργάζονται ελάχιστα (τρίωρο) δεν εξυπηρετούν και δεν καλύπτουν τις ανάγκες του Ιδρύματος, το οποίο χρειάζεται να απασχολεί καθαρίστριες με πλήρες ωράριο (πλήρους απασχόλησης).

Για τους λόγους αυτούς θεσπίζεται η διάταξη αυτή.

4. Σύμφωνα με τον Οργανισμό του Ι.Κ.Α. (Π.Δ. 266/89), όπως ισχύει σήμερα, οι θέσεις του μόνιμου προσωπικού των Κλάδων Π.Ε. Ιατρών και Π.Ε. οδονιάτρων ανέρχονται σε 6.255 και 80 αντίστοιχα.

Όμως οι θέσεις αυτές δεν επαρκούν για την αντιμετώπιση των υπηρεσιακών αναγκών του Ιδρύματος, γι' αυτό και προτείνεται η αύξησή τους, για τους παρακάτω αναφερόμενους λόγους:

α. Υπάρχει αύξηση του αριθμού των δικαιούχων περιθαλψής του Ι.Κ.Α. κατά 650 χιλ. κατά την τελευταία δετία.

β. Θα πρέπει να καλυφθούν όλες οι Νομαρχιακές Μονάδες Υγείας με γιατρούς όλων των ειδικοτήτων.

Σήμερα δεν προβλέπονται σε έδρες Νομών βασικές για την εποχή μας και την εξέλιξη της ιατρικής επιστήμης ειδικότητες.

γ. Υπάρχει ανάγκη στελέχωσης των νέων Μονάδων, που αναπτύσσει το Ίδρυμα, όπως:

– Σ.Α.Β. 24ωρης λειτουργίας σε απομακρυσμένες περιοχές με μεγάλο αριθμό ασφαλισμένων (π.χ. Περιστερί, Δραπετσώνα, Καλλιθέα, Μενίδι κ.λπ.).

– Διαγνωστικών Κέντρων σύγχρονης τεχνολογίας (αξονικών τομογράφων, υπερήχων, μαγνήτη κ.λπ.) και

– Θεραπευτικών μονάδων (λιθοτριμίας κ.λπ.) και νέων Κλινικών που αναπτύσσουμε στα Νοσοκομεία μας.

δ. Για τη στελέχωση των αερογειονομίων των αεροδρομίων της χώρας.

ε. Για την κάλυψη επιτακτικών αναγκών στη νησιώτικη και α-κριτική Ελλάδα.

στ. Για την αντικατάσταση 400 γιατρών, που αποσπάστηκαν από το θεραπευτικό έργο και ασχολούνται με τη Διοίκηση Μονάδων Υγείας (200) και στις Υγειονομικές Επιτροπές Αναπηρίας (άλλοι 200).

ζ. Για την ενίσχυση του ελεγκτικού έργου, το οποίο σήμερα απαιτεί μεγάλο αριθμό γιατρών για την παρακολούθηση της λειτουργίας Ιδιωτικών Κλινικών, Ιδιωτικών Διαγνωστικών Κέντρων, Φαρμακείων, Συνταγογράφησης, Κρατικών Νοσοκομείων κ.λπ., σύμφωνα με τη διυπουργική απόφαση για περιστολή της φαρμακευτικής δαπάνης.

Με δεδομένες τις παραπάνω ανάγκες του Ίδρυματος και με βάση τον αριθμό των δικαιούχων του Ι.Κ.Α., την εξέλιξη της ιατρικής επιστήμης και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας, θεσπίζεται η διάταξη αυτή.

5. Στον κλάδο υγειονομικής περιθαλψής του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε. Δ.Ε.), υπάρχει άμεση ανάγκη διεκπεραίωσης των νοσηλίων των ασφαλισμένων από το υγειονομικό προσωπικό, το οποίο όμως δεν υπάρχει, γιατί οι θέσεις των μονίμων ιατρών που υπηρετούσαν στο ταμείο ήταν προσωποπαγείς (Ν. 1476/1984) και καταργήθηκαν με την αποχώρησή τους.

Για την αντιμετώπιση των ανωτέρω υπηρεσιακών αναγκών του ταμείου, συστήνονται 16 οργανικές θέσεις ιατρών.

6. Με το Π.Δ/γμα 199/Α.7.1996, καθορίζεται η διάρθρωση, η στελέχωση και οι αρμοδιότητες των περιφερειακών υποκαταστημάτων του Ο.Γ.Α., τα οποία για να ιδρυθούν απαιτείται τουλάχιστον προεδρικό διάταγμα, μετά από απόφαση του Δ.Σ. (αριθμ. 237/1996 πρακτικού επεξεργασίας Σ.τ.Ε.).

Επειδή με την παρ. 3 του άρθρου 12ζ του εν λόγω διατάγματος καταργήθηκαν από παραδρομή οι υφιστάμενες περιφερειακές επιθεωρήσεις, αλλά παρά την κατάργησή τους συνέχιζαν να λειτουργούν εκείνες της Κεντρικής Μακεδονίας και Κρήτης, λόγω των μεγάλων αναγκών που υπάρχουν σ' αυτές τις περιοχές και για να αποφευχθούν προβλήματα νομιμότητας των σχετικών δαπανών, που διενεργήθηκαν από την κατάργησή τους (12.7.1996) μέχρι της επανασύστασής τους με σχετικό Π.Δ/γμα, θεσπίζεται αυτή η διάταξη.

7.α. Με την παρ. 7 της υπ' αριθμ. 96914/1985 κοινής απόφασης των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών, ρυθμίστηκε ο τρόπος αμοιβής όσων διορίστηκαν σε μόνιμες θέσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1476/1984, που πριν το διορισμό τους αμείβονταν με ποσοστά. Στην κατηγορία αυτή υπήχθησαν οι επιμελητές εισπράξεων εισφορών ασφαλιστικών οργανισμών οι οποίοι, λόγω της ιδιομορφίας της εργασίας τους, εξακολουθούσαν και μετά τη μονιμοποίησή τους να αμείβονται με ποσοστά, βάσει της ανωτέρω απόφασης. Η απόφαση αυτή κυρώθηκε με το Ν. 1643/1986, άρθρο 12 παρ. 2 εδ. β'.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο, όμως, αρνήθηκε τη θεώρηση των χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής των ανωτέρω, επειδή έκρινε το Ν. 1643/1986 αντισυνταγματικό. Αποτέλεσμα της αρνητικής αυτής θέσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου ήταν να συγκεντρωθεί σημαντικός αριθμός αθεώρητων χρηματικών ενταλμάτων για τις αμοιβές των μονιμοποιηθέντων με το Ν. 1476/1984 επιμελητών εισπράξεων Τ.Ε.Β.Ε. χρονικής περιόδου από 1.6.1986 μέχρι 31.5.1990, οι οποίες σημειωτέον είχαν εισπραχθεί από τους ενδιαφερόμενους.

Με τη διάταξη αυτή νομιμοποιούνται τα καταβληθέντα ποσά.

β. Με την απόφαση 177/1989/1988 του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Ε.Β.Ε., χορηγήθηκε προκαταβολή υπερωριακού επιδόματος στους τακτικούς υπαλλήλους που υπηρετούσαν στο ταμείο.

Με τη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 38 του Ν. 2008/1992 ορίστηκε ρητά ότι «τα ληφθέντα ποσά ως προκαταβολή του υπερωριακού επιδόματος των Ν. 754/1978 και Ν. 1041/1981 από τους υπαλλήλους του Τ.Ε.Β.Ε. προ της εφαρμογής του Ν. 1810/1988 δεν αναζητούνται».

Με τη διάταξη αυτή το ποσό του υπερωριακού επιδόματος που είναι καταχωρημένο στα λογιστικά βιβλία του ταμείου σε λογαριασμό ενεργητικού «Προκαταβολές υπερωριακού επιδόματος», εκπίπτει από τα σχηματισθέντα κεφάλαια.

Με τον τρόπο αυτό γίνεται λογιστική τακτοποίηση του θέματος.

8. Στο Ταμείο Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών, εκκρεμεί αθεώρητο χρηματικό ένταλμα που απορρίφθηκε από το Ι' Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου και το οποίο αναφέρεται στη χορήγηση, ως προκαταβολής, της διαφοράς του προσωρινού προσωπικού επιδόματος των Ν. 754/1978 και Ν. 1041/1980 (95 ώρες υπερωριακή εργασία κατ' άτομο) στους υπαλλήλους του Ταμείου Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών (Τ.Α.Τ.Τ.Α.).

Κατά τον ίδιο τρόπο (απόφαση Δ.Σ.) δόθηκαν οι ως άνω προκαταβολές και στους υπαλλήλους του Ι.Κ.Α. και του Τ.Ε.Β.Ε., και για μεν το Ι.Κ.Α. θεωρήθηκαν τα χρηματικά εντάλματα από τις ελεγκτικές υπηρεσίες, ενώ για το Τ.Ε.Β.Ε. το πρόβλημα που δημιουργήθηκε από τη μη θεώρηση των ενταλμάτων αντιμετωπίστηκε με νομοθετική ρύθμιση, με την παρ. 9 του άρθρου 38 του Ν. 2008/1992.

Το ποσό της δαπάνης που εκκρεμεί (ύψους 2.575.541 δρχ.) αφορά 24 υπαλλήλους του Ταμείου, οι οποίοι, εάν δε ρυθμιστεί το θέμα, θα πρέπει να επιστρέψουν τα χρήματα που έχουν λάβει. Προκειμένου να θεωρηθεί η ανωτέρω δαπάνη νόμιμη αλλά και για λόγους ίσης μεταχείρισης μεταξύ των υπαλλήλων των ασφαλιστικών οργανισμών, επεκτείνεται η εφαρμογή της διάταξης της

παρ. 9 του άρθρου 38 του Ν. 2008/1992 και στους υπαλλήλους του Τ.Α.Τ.Τ.Α.

9. Με τις διατάξεις του άρθρου 26 του Ν. 2190/1994 και του άρθρου 14 παρ. 21 του Ν. 2266/1994 παρασχέθηκε η δυνατότητα επανόδου στην υπηρεσία προσωπικού του δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ., που κατά την κρίση της προβλεπόμενης από την παρ. 4 του άρθρου 26 του Ν. 2190/1994 τριμελούς επιτροπής, είχε εξαναγκασθεί σε παραίτηση.

Με βάση τις παραπάνω διατάξεις και ύστερα από την απαιτούμενη κρίση της τριμελούς επιτροπής, επανήλθαν όσοι είχαν υποβάλει σχετική αίτηση και κρίθηκε από τις επιτροπές αυτές, ότι πράγματι είχαν εξαναγκασθεί σε παραίτηση.

Στο Ι.Κ.Α., ενώ ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες και επανήλθαν στην υπηρεσία όσοι κρίθηκαν από τις οικείες επιτροπές ότι είχαν εξαναγκασθεί σε παραίτηση και σήμερα έχουν συμπληρώσει πλέον του έτους υπηρεσία, οι πάρεδροι του Ελεγκτικού Συνεδρίου δε θεωρούν τα εντάλματα πληρωμής τους με το αιτιολογικό ότι οι αποφάσεις επαναφοράς τους δεν ήταν νόμιμα αιτιολογημένες (πράξη 145/96 του 1ου τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

Προκειμένου να ξεπεραστεί το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί και να καταστεί δυνατή η πληρωμή των παραπάνω, θεσπίζεται η διάταξη αυτή.

10. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 38 του Ν. 2008/1992, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας (νυν Εργασίας) και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δίνεται η δυνατότητα να χορηγούνται τα έξοδα κίνησης, που καταβάλλονται στους γιατρούς και οδοντιάτρους του Ι.Κ.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 904/1978 και των Ν. 1505/1984 και 1759/1988, και στους γιατρούς των άλλων ασφαλιστικών οργανισμών, αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.

Στον Οργανισμό του Ταμείου Υγείας Δημοτικών και Κοινωνικών Υπαλλήλων προβλέπεται ενιαίος κλάδος ελεγκτών Ιατρών - Οδοντιάτρων, των οποίων το έργο συνίσταται στον έλεγχο Κρατικών Νοσοκομείων, Ιδιωτικών Κλινικών, Φαρμακείων, Εργαστηρίων, Καταστημάτων Οπτικών και ασφαλισμένων «οίκοι», καθώς και στον έλεγχο των υποβαλλόμενων λογαριασμών.

Για λόγους ίσης μεταχείρισης προβλέπεται η καταβολή και στους οδοντιάτρους του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. των εξόδων κίνησης του ε-δαφ. α' της παρ. 3 του άρθρου 38 του Ν. 2008/1992.

Άρθρο 20

Γενικά ασφαλιστικά θέματα

1. Οι διατάξεις που καθορίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις της συνταξιοδότησης για τα άγαμα παιδιά, αδέρφια, εγγονούς και προγονούς, καθώς και του δικαιώματος προσαύξησης της σύνταξης για αυτά, αφ' ενός διαφέρουν σε κάθε ασφαλιστικό οργανισμό, αφ' ετέρου δημιουργούν διακρίσεις ανάμεσα στα δύο φύλα.

Με τη θέσπιση της διάταξης αυτής, τα δικαιούμενα σύνταξης άτομα παραμένουν αυτά που προβλέπονται από τις καταστατικές διατάξεις κάθε ασφαλιστικού οργανισμού, αλλά οι προϋποθέσεις και οι όροι συνταξιοδότησης εναρμονίζονται με αυτές του Ι.Κ.Α., παράλληλα καταργείται κάθε ειδική ή γενική διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το θέμα.

2. Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ι.Κ.Α. (άρθρο 31 παρ. 1 του Α.Ν. 1846/1951), οι ασφαλισμένοι και τα μέλη της οικογενείας

τους δικαιούνται παροχές ασθένειας σε είδος, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει 50 τουλάχιστον ημέρες εργασίας κατά το προηγούμενο χρόνο ή το προηγούμενο 15μηνο, μη συνυπολογιζόμενου του τελευταίου τριμήνου.

Στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος η ανεργία τα τελευταία δύο χρόνια ξεπέρασε το 75% του εργατικού δυναμικού, με αποτέλεσμα η πλειοψηφία των ανέργων να μην πληροί τις ανωτέρω προϋποθέσεις για την ανανέωση του βιβλιαρίου υγείας του Ι.Κ.Α. και, ως εκ τούτου, να είναι ακάλυπτοι για ιατρική περίθαλψη.

Για την επίλυση του σοβαρού αυτού προβλήματος θεσπίζεται η διάταξη αυτής της παραγράφου, ώστε οι εργαζόμενοι στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος, που έχουν πραγματοποιήσει 30 τουλάχιστον ημέρες εργασίας σε ναυπηγοεπισκευαστικές εργασίες κατά τα έτη 1992, 1993 και 1994, να δικαιούνται, κατ' εξαίρεση, παροχές ασθένειας σε είδος από το Ι.Κ.Α. για τα έτη 1996, 1997.

3. Οι φορείς και κλάδοι ασθένειας αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχεδόν στο σύνολό τους, χορηγούν στα παιδιά των ασφαλισμένων που πάσχουν από φαινυλκετονουρία τις συνθετικές πρωτεΐνες PKU-1 και PKU-2.

Το Υπουργείο, λόγω της σοβαρότητας των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι πάσχοντες γενικά από μεταβολικά νοσήματα ή όσοι παρουσιάζουν διαταραχές στην απορρόφηση τριφών και επειδή τα προϊόντα ειδικής διατροφής που απαιτούνται στις περιπτώσεις αυτές αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της θεραπευτικής τους αγωγής και έχουν υψηλό κόστος, θεσπίζεται η διάταξη αυτή, σύμφωνα με την οποία οι ασφαλιστικοί φορείς εχορηγούν δωρεάν στους ασφαλισμένους τους που πάσχουν από τις πιο πάνω νόσους τα ειδικά προϊόντα και σκευάσματα.

4. Με τις διατάξεις του άρθρου 18 του Ν. 1735/87 (Α' 19 11.11.1987) προβλέπεται η δυνατότητα σε δημοσίου πολιτικοί υπαλλήλους ή υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., να ανακλύσσονται υποψήφιοι βουλευτές σε οποιοσδήποτε εκλογές και επανέρχονται στην ενεργό υπηρεσία μετά από ένα έτος από τη σποβολή της παραίτησής τους, εφόσον δεν εκλεγούν.

Επειδή οι ενδιαφερόμενοι σ' αυτές τις περιπτώσεις, στερο νται εκτός των άλλων και την υγειονομική τους περίθαλψη, ε σπίζεται η διάταξη αυτή.

5. Με τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του 2335/1995, αίρεται ο περιορισμός της μόνιμης εγκατάστασ στην Ελλάδα για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματ που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 9 του 1469/1984 για τους ομογενείς που κατοικούν σε χώρες της Ε ρωπαϊκής Ένωσης.

Η ρύθμιση αυτή επεκτείνεται για λόγους ίσης μεταχείρισης σ τους ομογενείς που κατοικούν σε χώρες με τις οποίες η χώ, μας έχει συνάψει διμερείς συμβάσεις κοινωνικής ασφάλειας.

6. Σύμφωνα με τις διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της παρ γράφου 2 του άρθρου 20 του Ν. 1539/1985, ο διορισμός εκπρ σώντων εργοδοτών και ασφαλισμένων, τακτικών και αναπληρ τών στις Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές (Τ.Δ.Ε.) του Ι.Κ.Α., γή ται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, άλλο αρμόδιο για διορισμό όργανο μετά από πρόταση των οικ ων οργανώσεων.

Προκειμένου όμως να αντιμετωπισθούν προβλήματα δυσλειτουργίας ορισμένων Τ.Δ.Ε., θεσπίζεται η διάταξη αυτή ούτως ώστε ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από έγγραφη υπόδειξη του Ι.Κ.Α., να μπορεί να αντικαταστήσει κάποιο μέλος λόγω πλημμελούς άσκησης των καθηκόντων του πριν τη λήξη της θητείας του.

7. Οι υπάλληλοι του Ι.Κ.Α. καθώς και οι υπάλληλοι των ασφαλιστικών οργανισμών και κυρίως εκείνοι που απασχολούνται στον τομέα των εσόδων, αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα με τους συναλλασσόμενους εργοδότες και ασφαλισμένους, με συνέπεια πολλές φορές να οδηγούνται στα ποινικά δικαστήρια κατηγορούμενοι για διάπραξη ποινικού αδικήματος.

Το ίδιο πρόβλημα αντιμετωπίζουν και οι επιθεωρητές της Γ.Γ.Κ.Α. κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους (έλεγχος ασφαλιστικών οργανισμών, διενέργεια ερευνών, ανακρίσεων κ.λπ.), καθώς και οι υπάλληλοι της Γ.Γ.Κ.Α. που συμμετέχουν στα διάφορα Διοικητικά Συμβούλια των ασφαλιστικών οργανισμών και στις Τοπικές Διοικητικές επιτροπές κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ως συμμετέχοντες στα παραπάνω συλλογικά όργανα, παρότι ενεργούν για το συμφέρον της υπηρεσίας μέσα στα πλαίσια της κείμενης νομοθεσίας.

Η μέχρι σήμερα έλλειψη νομικής προστασίας των υπαλλήλων, έχει προκαλέσει προβλήματα τόσο στην ομαλή λειτουργία των υπηρεσιών τους, όσο και στους ίδιους, τη στιγμή που επιβαρύνονται και με τα έξοδα για τη νομική τους κάλυψη.

Άλλωστε παρόμοια ρύθμιση ισχύει και για άλλους υπαλλήλους του δημοσίου (επιθεωρητές Υπουργείου Οικονομικών, τελωνειακούς, εφοριακούς υπαλλήλους κ.λπ.).

Με τη διάταξη της παραγράφου αυτής καλύπτονται νομικά οι υπάλληλοι των ασφαλιστικών οργανισμών και της Γ.Γ.Κ.Α.

8. Από τις διατάξεις των κοινοτικών κανονισμών 1408/1971 και 574/1972 καθώς και από τις κοινοτικές αποφάσεις 117 και 118, προκύπτει η υποχρέωση των ελληνικών ασφαλιστικών οργανισμών να ανταλλάσσουν με τους αντίστοιχους των λοιπών κρατών - μελών, στοιχεία που αφορούν στους διακινούμενους εργαζόμενους στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να διασφαλίζεται το δικαίωμά τους σε ασφαλιστικές παροχές (συντάξεις, περίθαλψη, οικογενειακά επιδόματα, κ.λπ.).

Η ανταλλαγή αυτή των πληροφοριών θα γίνεται μέσω τηλεματικής και η πρώτη εφαρμογή αναφέρεται στην ταυτοποίηση των ασφαλισμένων. Επειδή, όμως, όλα τα κράτη - μέλη, πλην της Ελλάδας, χρησιμοποιούν το λατινικό αλφάβητο, η ταυτοποίηση των ασφαλισμένων με αλφαριθμητική αναζήτηση είναι αδύνατη.

Προκύπτει, δηλαδή, η ανάγκη ταυτοποίησης με αριθμό μητρώου, όπως είναι ο αριθμός μητρώου κοινωνικής ασφάλισης (Α.Μ.Κ.Α.).

Για τους παραπάνω λόγους τροποποιείται το άρθρο 64 του Ν. 2084/1992, προκειμένου να συμπεριληφθούν στο εθνικό γενικό μητρώο όλων των ασφαλισμένων και συνταξιούχων της χώρας και οι Έλληνες ομογενείς, που ασφαλιζονται στα κράτη - μέλη της κοινότητας και στις χώρες ΕΖΕΣ.

9. Με τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 2 του Ν. 2335/1995 υπάχθηκαν στην ασφάλιση του κλάδου ασθενείας του Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ. οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι των κλάδων: α) ανταποκριτών ξένου τύπου, β) φωτοειδησεογράφων και εικονο-

ληπτών επικαίρων τηλεόρασης και γ) οι υπάλληλοι του ταμείου και τα μέλη της οικογενείας τους.

Σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της προαναφερθείσας διάταξης προβλέπεται ως πόρος του κλάδου και η απόδοση εφάπαξ ποσών ύψους 100 και 70 εκατ. δραχμών αντίστοιχα, από τους κλάδους κύριας ασφάλισης ανταποκριτών ξένου τύπου και φωτοειδησεογράφων - εικονοληπτών επικαίρων τηλεόρασης.

Τα ποσά αυτά έχουν κατά λάθος διατυπωθεί στο κείμενο του νόμου αντίστροφα. Έτσι τίθεται στη σωστή θέση, η απόδοση των εφάπαξ ποσών ύψους 100 και 70 εκατ. δραχμών αντίστοιχα, από τους κλάδους κύριας ασφάλισης φωτοειδησεογράφων - εικονοληπτών επικαίρων τηλεόρασης και ανταποκριτών ξένου τύπου.

10. Οι καθυστερούμενες εισφορές στους ασφαλιστικούς οργανισμούς Τ.Σ.Α.Υ. - Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. - Ταμείο Νομικών - Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, Πειραιώς, Θεσ/νίκης και Ταμείο Υγείας Δικηγόρων Επαρχιών, σύμφωνα με όσα ισχύουν σήμερα, εξοφλούνται με αναπροσαρμοζόμενο ασφαλιστρο, δηλ. με το ποσό του ύψους του ασφαλιστρού που ισχύει κατά το χρόνο εξόφλησης και επί των αναπροσαρμοσμένων εισφορών, κατά την εξόφληση, επιβάλλονται συγχρόνως πρόσθετα τέλη ως 120% (άρθρο 21 παρ. 8 του Ν. 1976/1991).

Ο τρόπος αυτός της εξόφλησης των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών και της επιβολής προσθέτων τελών, να αναπροσαρμόζονται δηλαδή οι εισφορές και συγχρόνως να επιβάλλονται πρόσθετα τέλη 120% επί των νέων αναπροσαρμοσμένων ποσών, επιβαρύνει υπέρμετρα τους υπόχρεους.

Με τη ρύθμιση αυτή παραμένει ως βασική αρχή στους φορείς αυτοτελώς απασχολούμενων η εξόφληση των οφειλομένων εισφορών αναπροσαρμοσμένων στο ισχύον κατά το χρόνο εξόφλησης ασφαλιστρο, ώστε να μην υφίσταται απώλεια εσόδων στους οργανισμούς και επιπλέον επιβάλλεται πρόσθετο τέλος το οποίο υπολογίζεται επί του ποσού της αρχικής οφειλής και όχι, όπως γίνεται σήμερα, επί του αναπροσαρμοσμένου ποσού κατά το χρόνο της εξόφλησης.

11. Κατ' άρθρο 4 παρ. 1, εδάφιο θ' του Ν.Δ. 2698/1953 ο Διοικητής του Ι.Κ.Α. αποφασίζει επί παντός θέματος σχετικού με τη δικαστική επιδίωξη οποιασδήποτε αξίωσης υπέρ του Ι.Κ.Α. ή την απόκρουση αυτής (έγερση αγωγής, απόκρουση, παρέμβαση, άσκηση ενδίκων μέσων, εγχείρηση μηνύσεων κ.λπ.).

Υπολογίζεται ότι οι δικαστικές υποθέσεις του Ι.Κ.Α. υπερβαίνουν τις 10.000 ετησίως.

Μέσα στα πλαίσια της απλοστεύσης των διαδικασιών, την ταχύτητα των ενεργειών, καθώς και την αποσυμφόρηση των τυπικών διαδικασιών από τον Διοικητή, θεσπίζεται η διάταξη αυτή, ώστε, οι νομικοί παραστάτες του Ι.Κ.Α. να έχουν ειδική εξουσιοδότηση εκ του νόμου - όπως ακριβώς ισχύει και για το δημόσιο (άρθρο 30 παρ. 1 του από 7/20 Ιουνίου 1957 Β.Δ.).

12. Με τη διάταξη της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν. 2470/1997 δόθηκε η δυνατότητα χορήγησης 600 ωρών υπερωριακής απασχόλησης κατ' έτος για κάθε υπάλληλο του Ι.Κ.Α. Με την προτεινόμενη διάταξη επεκτείνεται για λόγους ίσης μεταχείρισης το δικαίωμα αυτό και στο Ιατρικό - Υγειονομικό προσωπικό του Ι.Κ.Α. καθώς και στους βιολόγους, βιοχημικούς, ακτινοφυσικούς και φαρμακοποιούς που υπηρετούν σε σχηματισμούς

που λειτουργούν σε 12ωρη ή 24ωρη βάση ή όλες τις ημέρες του μήνα.

13.α) Με το Ν. 1296/1982 δημιουργήθηκε στον Ο.Γ.Α. ειδικός λογαριασμός συνταξιοδότησης ανασφάλιστων ομάδων με σκοπό τη χορήγηση σύνταξης και υγειονομικής περίθαλψης σε άτομα που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους και δεν έχουν εισόδημα από εργασία ή οποιαδήποτε άλλη πηγή μεγαλύτερη της σύνταξης που χορηγεί ο Ο.Γ.Α. (Ν. 4169/61). Παράλληλη προϋπόθεση είναι τα άτομα αυτά να μην παίρνουν σύνταξη ή άλλο περιοδικό βοήθημα από οποιαδήποτε πηγή.

Σε περίπτωση λήψης σύνταξης ή περιοδικού βοηθήματος από άλλο φορέα ποσού ίσου ή μικρότερου του ποσού της σύνταξης του Ο.Γ.Α. γίνεται επιλογή, μία φορά μόνο, είτε της σύνταξης του Ο.Γ.Α. είτε της άλλης σύνταξης.

Έτσι, στην πράξη παρουσιάζονται περιπτώσεις προσώπων που λαμβάνουν σύνταξη ή βοήθημα από άλλο ασφαλιστικό φορέα εσωτερικού ή εξωτερικού, μικρότερη από τη σύνταξη του Ο.Γ.Α., να έχουν κώλυμα για τη λήψη της σύνταξης ως ανασφάλιστου και να μπορούν, μόνο, να επιλέξουν την καταβολή μιας από τις δύο συντάξεις.

Σημειώνεται ότι, η ύπαρξη εισοδήματος από εργασία ή άλλη πηγή ποσού χαμηλότερου της σύνταξης του Ο.Γ.Α., δεν αποτελεί κώλυμα για τη χορήγηση της σύνταξης ως ανασφάλιστου.

Ενόψει των ανωτέρω, θεσπίζεται η διάταξη αυτή, ώστε να δικαιούνται και' εξαίρεση της σύνταξης του ανασφάλιστου και τα άτομα που παίρνουν τα ίδια ή σε περίπτωση ζευγαριού ο ένας ή και οι δύο σύζυγοι σύνταξη ή άλλο περιοδικό βοήθημα από οποιαδήποτε πηγή, μικρότερη της σύνταξης του Ο.Γ.Α. (Ν. 4169/61).

Με τη ρύθμιση αυτή δεν προβλέπεται άξια λόγω οικονομική επιβάρυνση, αφού μέχρι σήμερα τα πρόσωπα της κατηγορίας αυτής συνήθως επιλέγουν τη σύνταξη του Ο.Γ.Α. για να αποκτήσουν και δικαίωμα υγειονομικής περίθαλψης.

β) Με το άρθρο 8 παρ. 2 και 3 του Ν. 1745/1987 από τον κλάδο πρόσθετης ασφάλισης αγροτών χορηγήθηκε πρόσθετη σύνταξη 1.500 δρχ. σε όσους συνταξιοδοτήθηκαν μέχρι 31.12.1988, καθώς και σε όσους συνταξιοδοτήθηκαν από 1.1.1989 - 31.12.1992 και δεν επιθυμούσαν να υπαχθούν στον κλάδο αυτό.

Η δαπάνη που δημιουργήθηκε από την παραπάνω παροχή, επιβάρυνε τον κλάδο πρόσθετης ασφάλισης αγροτών. Επειδή οι χορηγούμενες πιστώσεις για την κάλυψη της δαπάνης αυτής δεν επαρκούσαν, ο κλάδος κάλυπτε τη διαφορά από τις επιχορηγήσεις που λάμβανε ο Ο.Γ.Α. για να καλύψει ανάγκες βασικής σύνταξης μέχρι 31.12.1992, οπότε η παροχή αυτή ενσωματώθηκε στη βασική σύνταξη του Ο.Γ.Α. Αποτέλεσμα αυτής της πρακτικής ήταν αφ' ενός ο κλάδος να εμφανίζει κάθε χρόνο υποχρέωση προς τη βασική σύνταξη του Ο.Γ.Α., η οποία μαζί με τα έξοδα

διοίκησης, ανέρχεται περίπου σε 16 δισ. δρχ. και αφετέρου να αλλοιώνονται τα αποθεματικά του κλάδου αυτού.

Για την τακτοποίηση της λογιστικής αυτής εκκρεμότητας θεσπίζεται η διάταξη αυτή, ώστε να παραγραφούν οι υφιστάμενες υποχρεώσεις του κλάδου πρόσθετης ασφάλισης προς τον Ο.Γ.Α.

14. Τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας η εγκληματικότητα και οι τρομοκρατικές ενέργειες έχουν λάβει ανησυχητικές διαστάσεις.

Για το λόγο αυτό κρίνεται επιτακτική η ανάγκη φύλαξης του κτηριακών εγκαταστάσεων των Δημοσίων Υπηρεσιών. Ειδικά γ τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στους οποίους εισέρχεται επί καθημερινής βάσεως μεγάλος αριθμός ατόμων, η ανάγκη αυτή κρίνεται άμεση, αφού σ' αυτούς φυλάσσονται μηχανήματα και διακινούνται μεγάλα χρηματικά ποσά από ασφαλιστικές εισφορές, η φύλαξη των κτηριακών τους εγκαταστάσεων είναι πλημμυρής σχεδόν ανύπαρκτη, δεδομένου ότι αφενός μεν δεν προβλέπονται στους οικείους οργανισμούς τους θέσεις Φυλάκων - Νυκτοφυλάκων, και αφετέρου δεν προβλέπονται διαδικασίες πρόσληψης στο δημόσιο προσωπικό της κατηγορίας αυτής.

15. Με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Π.Δ. 304/85 προβλέπεται ότι στους τακτικούς υπαλλήλους του Ο.Γ.Α., που έχουν ομπληρώσει το χρόνο για προαγωγή στον επόμενο ή και μεθεπόμενο βαθμό και κρίνονται προακτέοι, αλλά δεν προάγονται λόγω έλλειψης κενών θέσεων, παρέχεται ο βασικός μισθός του επόμενου ή μεθεπόμενου βαθμού, προσαυξημένος με όλα τα επιδόματα, ως οι υπάλληλοι αυτοί να είχαν προαχθεί στο βαθμό αυτό.

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του Π.Δ. 146/19 (ΦΕΚ 99/Α) προστέθηκε καταληκτικός βαθμός στην ιεραρχία του Επιστημονικού Προσωπικού του Ο.Γ.Α., αυτός του Γενικού Διευθυντή.

Η προσθήκη όμως αυτή, εννιά χρόνια μετά τη θεσμοθέτηση των μισθολογικών προαγωγών, χωρίς ρητή αναφορά στην επίκτηση ή μη, της εφαρμογής των διατάξεων των μισθολογικών προαγωγών και στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή δημιουργήσε προβλήματα στον Ο.Γ.Α.

Τα προβλήματα αυτά ανέκυψαν μετά τις αντίθετες γνώμες της Ειδικής Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Οργανισμού κατά την εξέταση αιτημάτων υπαλλήλων δικαιούμενων τη μισθολογική αυτή προαγωγή.

Επειδή δεν κρίνεται σκόπιμη η χορήγηση του μισθού του Γενικού Διευθυντή σε όλους σχεδόν τους υπαλλήλους του Επιστημονικού Προσωπικού του Ο.Γ.Α., γι' αυτό θεσπίζεται η διάταξη αυτή με την οποία προβλέπεται ότι το δικαίωμα της μισθολογικής προαγωγής επεκτείνεται μέχρι του βασικού μισθού του βαθμού Α1.